

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

19. heinäkuuta 2014

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ Ilmoitus kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevan lisäpöytäkirjan voimaantulosta 1

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 783/2014, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014, Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 269/2014 muuttamisesta 2
- ★ Komission asetus (EU) N:o 784/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, Irlannin lipun alla purjehtivien alusten koljan kalastuksen kieltämisestä unionin ja kansainvälisillä vesillä alueilla VIb, XII ja XIV 4
- ★ Komission asetus (EU) N:o 785/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, Alankomaiden lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä Skagerrakissa 6
- ★ Komission asetus (EU) N:o 786/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, Irlannin lipun alla purjehtivien alusten kultakuoreen kalastuksen kieltämisestä unionin ja kansainvälisillä vesillä alueilla V, VI ja VII 8
- ★ Komission asetus (EU) N:o 787/2014, annettu 16 päivänä heinäkuuta 2014, Belgian lipun alla purjehtivien alusten piikkimakrillin ja sen kanssa saatavien sivusaaliiden kalastuksen kieltämisestä unionin vesillä alueilla IVb, IVc ja VIId 10
- ★ Komission asetus (EU) N:o 788/2014, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014, sakkojen ja uhkasakkojen määräämistä sekä alusten tarkastamis- ja katsastamislaitosten hyväksynnän peruuttamista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 ja 7 artiklan mukaisesti koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ⁽¹⁾ 12

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 789/2014, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	25
---	----

PÄÄTÖKSET

★ Neuvoston päätös 2014/475/YUTP, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta annetun päätöksen 2014/145/YUTP muuttamisesta	28
2014/476/EU:	
★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014, Ruotsissa käytettävien sianruhojen luokitusmenetelmien hyväksymisestä sekä päätöksen 97/370/EY kumoamisesta (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 4946)	29
2014/477/EU:	
★ Euroopan keskuspankin päätös, annettu 2 päivänä heinäkuuta 2014, valvottavien yhteisöjen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamien valvontatietojen toimittamisesta EKP:lle komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 nojalla (EKP/2014/29)	34

SUOSITUKSET

2014/478/EU:	
★ Komission suositus, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2014, periaatteista kuluttajien ja sähköisten rahapelipalvelujen pelaajien suojelemiseksi sekä alaikäisten sähköisen rahapelaimisen estämiseksi ⁽¹⁾	38

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

★ Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 131 — Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat ajoneuvojen hyväksyntää kehittyneiden hätäjarrutusjärjestelmien osalta	47
--	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

Ilmoitus kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevan lisäpöytäkirjan voimaantulosta

Kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskeva lisäpöytäkirja ⁽¹⁾ tulee voimaan 3. huhtikuuta 2014.

⁽¹⁾ EUVL L 89, 25.3.2014, s. 7.

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 783/2014,

annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014,

Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 269/2014 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 215 artiklan,

ottaa huomioon rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta 17 päivänä maaliskuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/145/YUTP (¹),

ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteisen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 269/2014 (²) pannaan täytäntöön tietyt päätöksessä 2014/145/YUTP säädetyt toimenpiteet ja kohdistetaan varojen ja taloudellisten resurssien jäädytyksiä tiettyihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat vastuussa sellaisista toimista tai politiikoista tai tukevat aktiivisesti tai panevat täytäntöön sellaisia toimia tai politiikkoja, jotka heikentävät tai uhkaavat Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä tai Ukrainan vakautta ja turvallisuutta taikka jotka estävät kansainvälisten järjestöjen työskentelyn Ukrainassa, sekä näitä lähellä oleviin luonnollisiin henkilöihin, oikeushenkilöihin, yhteisöihin ja elimiin, tai Krimillä tai Sevastopolissa oleviin oikeushenkilöihin, yhteisöihin ja elimiin, joiden omistusoikeus on siirretty Ukrainan lainsäädännön vastaisesti, tai oikeushenkilöihin, yhteisöihin ja elimiin, jotka ovat hyötyneet tällaisesta siirrosta.
- (2) Eurooppa-neuvosto päätti 16 päivänä heinäkuuta 2014 laajentaa rajoittavia toimenpiteitä, jotta ne voidaan kohdistaa sellaisiin yhteisöihin, Venäjän federaatiosta olevat yhteisöt mukaan lukien, jotka tukevat aineellisesti tai taloudellisesti Ukrainan suvereniteettia, alueellista koskemattomuutta ja itsenäisyyttä heikentäviä tai uhkaavia toimia.
- (3) Neuvosto hyväksyi 18 päivänä heinäkuuta 2014 päätöksen 2014/475/YUTP (³), jolla muutetaan päätöstä 2014/145/YUTP ja jossa säädetään muutetuista luetteloon merkitsemisen perusteista, jotta luetteloon voidaan merkitä oikeushenkilöitä, yhteisöjä tai elimiä, jotka tukevat aineellisesti tai taloudellisesti Ukrainan suvereniteettia, alueellista koskemattomuutta ja itsenäisyyttä heikentäviä tai uhkaavia toimia.
- (4) Tämä muutos kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen soveltamisalaan, minkä vuoksi sen täytäntöön panemiseksi tarvitaan unionin tason sääntelyä erityisesti sen varmistamiseksi, että sitä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.
- (5) Jotta tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä olisi tavoiteltu vaikutus, sen olisi tultava voimaan välittömästi,

(¹) EUVL L 78, 17.3.2014, s. 16.

(²) Neuvoston asetus (EU) N:o 269/2014, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2014, Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä (EUVL L 78, 17.3.2014, s. 6).

(³) Neuvoston päätös 2014/475/YUTP, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta annetun päätöksen 2014/145/YUTP muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 28).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EU) N:o 269/2014 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Liitteessä I luetellaan

- a) luonnolliset henkilöt, jotka ovat vastuussa sellaisista toimista tai politiikoista tai tukevat aktiivisesti tai panevat täytäntöön sellaisia toimia tai politiikkoja, jotka heikentävät tai uhkaavat Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä tai Ukrainan vakautta ja turvallisuutta taikka jotka estävät kansainvälisten järjestöjen työskentelyn Ukrainassa, sekä näitä lähellä olevat luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet;
- b) oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet, jotka tukevat aineellisesti tai taloudellisesti Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia tai itsenäisyyttä heikentäviä tai uhkaavia toimia; tai
- c) Krimillä tai Sevastopolissa olevat oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet, joiden omistusoikeus on siirretty Ukrainan lainsäädännön vastaisesti, tai oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet, jotka ovat hyöttyneet tällaisesta siirrosta.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
S. GOZI

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 784/2014,**annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014,****Irlannin lipun alla purjehtivien alusten koljan kalastuksen kieltämisestä unionin ja kansainvälisillä vesillä alueilla VIb, XII ja XIV**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EU) N:o 43/2014 ⁽²⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2014.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen alusten kyseisessä liitteessä mainitun kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2014 kiintiön.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kiintiön täytyminen

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion vuotta 2014 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen kalakannan osalta liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla

Kiellot

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyiltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitettujen kannan kalastus samassa liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen. Erityisesti kielletään näillä aluksilla pyydettyjen kyseiseen kantaan kuuluvien kalojen aluksella pitäminen, siirtäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen mainitun päivän jälkeen.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Lowri EVANS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 43/2014, annettu 20 päivänä tammikuuta 2014, unionin vesillä ja unionin aluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2014 (EUVL L 24, 28.1.2014, s. 1).

LIITE

Nro	12/TQ43
Jäsenvaltio	Irlanti
Kanta	HAD/6B1214
Laji	Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
Alue	Unionin vedet ja kansainväliset vedet alueilla VIb, XII ja XIV
Kalastuksen lopettamisen päivämäärä	25.6.2014

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 785/2014,**annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014,****Alankomaiden lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä Skagerrakissa**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EU) N:o 43/2014 ⁽²⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2014.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen alusten kyseisessä liitteessä mainitun kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2014 kiintiön.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kiintiön täyttyminen

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion vuotta 2014 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun kalakannan osalta liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla

Kiellot

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyiltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitetun kannan kalastus samassa liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen. Erityisesti kielletään näillä aluksilla pyydettyjen kyseiseen kantaan kuuluvien kalojen aluksella pitäminen, siirtäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen mainitun päivän jälkeen.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Lowri EVANS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 43/2014, annettu 20 päivänä tammikuuta 2014, unionin vesillä ja unionin aluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2014 (EUVL L 24, 28.1.2014, s. 1).

LIITE

Nro	13/TQ43
Jäsenvaltio	Alankomaat
Kanta	COD/03AN.
Laji	Turska (<i>Gadus morhua</i>)
Alue	Skagerrak
Kalastuksen lopettamisen päivämäärä	26.6.2014

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 786/2014,**annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014,****Irlannin lipun alla purjehtivien alusten kultakuoreen kalastuksen kieltämisestä unionin ja kansainvälisillä vesillä alueilla V, VI ja VII**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EU) N:o 43/2014 ⁽²⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2014.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen alusten kyseisessä liitteessä mainitun kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2014 kiintiön.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kiintiön täytyminen

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion vuotta 2014 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun kalakannan osalta liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla

Kiellot

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyiltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitetun kannan kalastus samassa liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen. Erityisesti kielletään näillä aluksilla pyydettyjen kyseiseen kantaan kuuluvien kalojen aluksella pitäminen, siirtäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen mainitun päivän jälkeen.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Lowri EVANS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 43/2014, annettu 20 päivänä tammikuuta 2014, unionin vesillä ja unionin aluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2014 (EUVL L 24, 28.1.2014, s. 1).

LIITE

Nro	11/TQ43
Jäsenvaltio	Irlanti
Kanta	ARU/567.
Laji	Kultakuore (<i>Argentina silus</i>)
Alue	Unionin vedet ja kansainväliset vedet alueilla V, VI ja VII
Kalastuksen lopettamisen päivämäärä	25.6.2014

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 787/2014,**annettu 16 päivänä heinäkuuta 2014,****Belgian lipun alla purjehtivien alusten piikkimakrillin ja sen kanssa saatavien sivusaaliiden kalastuksen kieltämisestä unionin vesillä alueilla IVb, IVc ja VIId**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EU) N:o 43/2014 ⁽²⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2014.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen alusten kyseisessä liitteessä mainitun kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2014 kiintiön.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täytyminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion vuotta 2014 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen kalakannan osalta liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellot**

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitettujen kannan kalastus samassa liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen. Erityisesti kielletään näillä aluksilla pyydettyjen kyseiseen kantaan kuuluvien kalojen aluksella pitäminen, siirtäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen mainitun päivän jälkeen.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Lowri EVANS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 43/2014, annettu 20 päivänä tammikuuta 2014, unionin vesillä ja unionin aluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2014 (EUVL L 24, 28.1.2014, s. 1).

LIITE

Nro	14/TQ43
Jäsenvaltio	Belgia
Kanta	JAX/4BC7D
Laji	Piikkimakrilli ja sen kanssa saadut sivusaaliit (<i>Trachurus</i> spp.)
Alue	Unionin vedet alueilla IVb, IVc ja VIId
Kalastuksen lopettamisen päivämäärä	28.6.2014

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 788/2014,**annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014,****sakkojen ja uhkasakkojen määräämistä sekä alusten tarkastamis- ja katsastamislaitosten hyväksynnän peruuttamista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 ja 7 artiklan mukaisesti koskevista yksityiskohtaisista säännöistä****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 391/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 ja 7 artiklassa annetaan komissiolle valtuudet määrätä sakkoja ja uhkasakkoja kyseisen asetuksen 2 artiklassa määritellyille hyväksytyille laitoksille tai peruuttaa niiden hyväksyntä kyseisen asetuksen vaatimusten ja velvollisuuksien täyttämisen varmistamiseksi, jotta turvallisuuteen tai ympäristöön mahdollisesti kohdistuvat uhkat voidaan poistaa.
- (2) Avoimuuden vuoksi olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 391/2009 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti päätöksen tekomenettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä komission käyttämä sakkojen ja uhkasakkojen laskentamenetelmä, jotta asianomaiset laitokset tuntisivat laskentamenetelmän etukäteen, mukaan lukien erityisperusteet, joita komissio käyttää arvioidessaan tapauksen vakavuutta ja sitä, missä määrin turvallisuus tai ympäristön suojelu on vaarantunut.
- (3) Sakkojen ja uhkasakkojen käyttöön otolla on tarkoitus tarjota komissiolle yksi lisäkeino, jonka ansiosta komissio voi reagoida hyväksytyn laitoksen suorittamaan asetuksen (EY) N:o 391/2009 sääntöjen rikkomiseen kohdistummin, joustavammin ja porrastetummin sen sijaan, että se peruuttaisi laitoksen hyväksynnän.
- (4) Uhkasakkojen olisi oltava tehokkaita, jotta varmistetaan, että asetuksessa (EY) N:o 391/2009 säädettyjen velvollisuuksien ja vaatimusten rikkomiset korjataan nopeasti ja asianmukaisesti. Jos hyväksytty laitos ei ole toteuttanut komission pyytämiä ennalta ehkäiseviä ja korjaavia toimia, komissiolle annetaan asetuksessa (EY) N:o 391/2009 valtuudet määrätä uhkasakkoja kohtuullisen ajanjakson kuluttua aina siihen asti kun asianomainen hyväksytty laitos on toteuttanut pyydetty toimenpiteet. Uhkasakkojen päiväkohtaista määrää voidaan pyydettyjen toimenpiteiden kiireellisyyden vuoksi tarvittaessa korottaa asteittain tapauksen olosuhteet huomioon ottaen.
- (5) Sakkojen ja uhkasakkojen laskeminen tiettyinä osuutena laitoksen liikevaihdosta — ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 391/2009 mukaisesti vahvistettu enimmäismäärä — on yksinkertainen menetelmä, jota noudatettaessa sakot ja uhkasakot ovat varoittavia ja oikeassa suhteessa tapauksen vakavuuteen ja asianomaisen laitoksen taloudelliseen asemaan nähden ottaen huomioon, että hyväksytyjen laitosten koko vaihtelee huomattavasti.
- (6) Määrättyjen sakkojen ja uhkasakkojen yhteenlaskettu enimmäismäärä olisi avoimuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi vahvistettava selkeästi ottaen huomioon eri tilanteet, joissa tällaista enimmäismäärää voitaisiin soveltaa. Samasta syystä olisi säädettävä myös tavasta, jolla lasketaan kunkin hyväksytyn laitoksen kolmen edellisen tilikauden keskimääräinen kokonaisliikevaihto asetuksen (EY) N:o 391/2009 soveltamisalaan kuuluvissa toiminoissa.
- (7) On aiheellista, että päätöksessä peruuttaa hyväksytyn laitoksen hyväksyntä asetuksen (EY) N:o 391/2009 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten perusteella otetaan huomioon tekijät, jotka liittyvät hyväksytyn laitoksen toiminnan seurantaan ja toiminnan laadun seurantaan koskevaan yleistavoitteeseen, mukaan lukien kyseisen asetuksen toistuvista ja vakavista rikkomisista aiemmin määrättyjen sakkojen ja uhkasakkojen tehokkuus.

⁽¹⁾ EUVL L 131, 28.5.2009, s. 11.

- (8) Sen lisäksi, että komissiolla on valtuudet arvioida hyväksytyjä laitoksia ja määrätä sakkoja ja uhkasakkoja tässä asetuksessa säädettyjä menettelyjä noudattaen, olisi säädettävä erityismenettelystä, jotta komissio voisi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä peruuttaa laitoksen hyväksynnän asetuksen (EY) N:o 391/2009 mukaisesti.
- (9) On tärkeää, että päätös, joka koskee sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä tai hyväksynnän peruuttamista tämän asetuksen mukaisesti, perustuu yksinomaan sellaisiin perusteisiin, joita asianomaisella hyväksytyllä laitoksella on ollut mahdollisuus kommentoida.
- (10) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti yleisten oikeusperiaatteiden sekä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisten puolustautumisoikeuden sekä luottamuksellisuuden ja *ne bis in idem* -periaatteiden osalta.
- (11) Tämän asetuksen mukaisten sakkojen ja uhkasakkojen määräämistä koskevien päätösten olisi oltava täytäntöönpanokelpoisia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 299 artiklan mukaisesti, ja ne voidaan saattaa Euroopan unionin tuomioistuimen tarkasteltaviksi.
- (12) Jotta menettelyssä varmistettaisiin oikeudenmukaisuus ja oikeusvarmuus, on tarpeen säätää yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat komission menettelyn aikana vahvistamien määräaikojen laskemista sekä komissioon sovellettavien, sakkojen ja uhkasakkojen määräämisen ja täytäntöönpanon vanhentumisaikojen laskemista ottaen lisäksi huomioon asetuksen (EY) N:o 391/2009 voimaantulopäivä.
- (13) Tämän asetuksen täytäntöönpano edellyttää asianomaisten jäsenvaltioiden, komission ja Euroopan meriturvallisuusviraston tehokasta yhteistyötä. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää kyseisten osapuolten oikeudet ja velvollisuudet tässä asetuksessa säädettyssä menettelyssä, jotta voidaan varmistaa tutkinta-, päätöksenteko- ja seurantamenettelyn tehokas toteuttaminen asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 ja 7 artiklan nojalla.
- (14) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002 ⁽¹⁾ perustetun meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat komission toteuttamaa asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 ja 7 artiklan täytäntöönpanoa.

Siinä säädetään sakkojen ja uhkasakkojen määrän vahvistamisperusteet sekä päätöksentekomenettelyt, jotka koskevat sakkojen ja uhkasakkojen määräämistä ja komission omasta aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä tehtävää hyväksytyn laitoksen hyväksynnän peruuttamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 391/2009 2 artiklan määritelmiä.

⁽¹⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.

Lisäksi sovelletaan seuraavaa määritelmää:

'asianomaisella jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, joka on antanut hyväksytyn laitoksen tehtäväksi vastata lippunsa alla purjehtivien alusten tarkastuksesta ja katsastuksesta sekä niiden todistuskirjojen antamisesta kansainvälisten yleissopimusten noudattamisen osalta alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/15/EY⁽¹⁾ mukaisesti, ja myös jäsenvaltiota, joka on esittänyt komissiolle pyynnön hyväksyä kyseinen laitos asetuksen (EY) N:o 391/2009 3 artiklan mukaisesti.

II LUKU

SAKOT JA UHKASAKOT

3 artikla

Rikkomisten toteaminen

1. Komissio toteaa rikkomisen asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan 1 kohdan nojalla, jos
 - a) hyväksytyn laitoksen vakava tai toistuva kyvyttömyys täyttää asetuksen (EY) N:o 391/2009 liitteessä I vahvistetut vähimmäisvaatimukset tai sille asetuksen (EY) N:o 391/2009 8 artiklan 4 kohdan, 9, 10 ja 11 artiklan nojalla kuuluvat velvollisuudet on paljastanut vakavia puutteita sen rakenteissa, järjestelmissä, menettelyissä tai sisäisessä valvonnassa;
 - b) hyväksytyn laitoksen toiminnan laadun heikkeneminen — ottaen huomioon komission päätös 2009/491/EY⁽²⁾ — paljastaa vakavia puutteita laitoksen rakenteissa, järjestelmissä, menettelyissä tai sisäisessä valvonnassa;
 - c) hyväksytty laitos on tarkoituksella antanut arvioinnin yhteydessä komissiolle virheellisiä, epätäydellisiä tai harhaanjohtavia tietoja tai muulla tavoin haitannut arviointia.
2. Tämän asetuksen mukaisissa rikkomusmenettelyissä komissiolle on todistustaakka osoittaa rikkomus.

4 artikla

Sakkojen laskeminen

1. Jokaisesta asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan 1 kohdan perusteella todetusta rikkomisesta määrätään perussakko, joka on 0,6 prosenttia hyväksytyn laitoksen keskimääräisestä kokonaisliikevaihdosta, joka vahvistetaan 9 artiklan mukaisesti.
2. Jokaiseen rikkomiseen liittyvän yksittäisen sakon laskemiseksi 1 kohdassa tarkoitettua perussakkoa korotetaan tai lasketaan 5 ja 6 artiklan mukaisesti rikkomisen vakavuuden ja vaikutusten perusteella ja erityisesti sen perusteella, missä määrin turvallisuus tai ympäristön suojeleminen on vaarantunut.
3. Yksittäinen sakko voi olla enintään 1,8 prosenttia hyväksytyn laitoksen keskimääräisestä kokonaisliikevaihdosta.
4. Jos hyväksytyn laitoksen jokin toimi tai laiminlyönti on ainoa perusta kahdelle tai useammalle asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiselle rikkomiselle, joka on todettu tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, kaikista näistä rinnakkaisista rikkomuksista johtuva sakko on suurin niistä yksittäisistä sakoista, jotka kullekin kyseiselle rikkomiselle on laskettu.
5. Hyväksytylle laitokselle yhdessä päätöksessä määrätty kokonaissakko on kaikkien tämän artiklan 1–4 kohdan soveltamisesta johtuvien yksittäisten sakkojen summa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä, tämän asetuksen 8 artiklassa vahvistettua enimmäismäärää.

⁽¹⁾ EUVL L 131, 28.5.2009, s. 47.

⁽²⁾ EUVL L 162, 25.6.2009, s. 6.

5 artikla

Rikkomisen vakavuuden arviointi

Komissio ottaa kunkin rikkomisen vakavuutta arvioidessaan huomioon kaikki asiaankuuluvat raskauttavat ja lieventävät olosuhteet, erityisesti seuraavat:

- a) onko laitos toiminut huolimattomasti tai tahallisesti;
- b) rikkomisen aiheuttaneiden hyväksytyt laitoksen toimien tai laiminlyöntien lukumäärä;
- c) koskeeko rikkominen yksittäisiä toimistoja, maantieteellisiä alueita vai koko laitosta;
- d) rikkomisen aiheuttaneiden hyväksytyt laitoksen toimien tai laiminlyöntien toistuvuus;
- e) rikkomisen kesto;
- f) alusten tosiasiallista kuntoa koskevien tietojen vääristely taikka väärin tai harhaanjohtavien tietojen antaminen hyväksytyt laitoksen antamissa vaatimustenmukaisuutta osoittavissa todistuksissa ja asiakirjoissa;
- g) aiemmat samalle hyväksytylle laitokselle määrättyt seuraamukset, mukaan lukien sakot;
- h) onko rikkominen seurausta hyväksytyt laitosten välisestä sopimuksesta tai yhdenmukaistetusta menettelytavasta, jonka tavoitteena tai vaikutuksena on asetuksessa (EY) N:o 391/2009 säädettyjen vaatimusten ja velvoitteiden rikkominen;
- i) missä määrin hyväksytty laitos on osoittanut huolellisuutta ja toiminut yhteistyössä asianomaisten toimien tai laiminlyöntien havaitsemisen ja komission toteuttaman rikkomisten toteamisen osalta.

6 artikla

Rikkomisen vaikutusten arviointi

Komissio ottaa arvioidessaan kunkin rikkomisen vakavuutta ja erityisesti sitä, missä määrin turvallisuus ja ympäristön suojelu on vaarantunut, huomioon kaikki asiaankuuluvat raskauttavat ja lieventävät olosuhteet, erityisesti seuraavat:

- a) laitoksen sertifioimaan laivastoon tosiasiallisesti tai potentiaalisesti vaikuttavien sellaisten puutteiden luonne ja laajuus, joita kyseinen laitos ei rikkomisen seurauksena ole havainnut tai ei mahdollisesti kykene havaitsemaan tai ei ole vaatinut korjaamaan ajoissa tai ei mahdollisesti kykene vaatimaan korjaamaan ajoissa, ottaen huomioon erityisesti satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/16/EY (¹) liitteessä X vahvistetut aluksen pysäyttämiseen liittyvät perusteet;
- b) se osuus laitoksen sertifioimasta laivastosta, johon rikkominen tosiasiallisesti tai potentiaalisesti vaikuttaa;
- c) muut olosuhteet, jotka aiheuttavat havaittavissa olevia riskejä, kuten niiden alusten tyyppi, joihin rikkominen tosiasiallisesti tai potentiaalisesti vaikuttaa.

7 artikla

Uhkasakot

1. Sen varmistamiseksi, että komission tekemässä hyväksytyt laitoksen arvioinnissa vaaditut ennalta ehkäisevät ja korjaavat toimet toteutetaan, komissio voi määrätä asianomaiselle laitokselle asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja uhkasakkoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan mukaisesti määrättävien sakkojen soveltamista.

2. Kun komissio tekee 3 artiklan nojalla päätöksen sakkojen määräämisestä, se voi määrätä hyväksytylle laitokselle myös uhkasakkoja sille ajanjaksolle, jona laitos ei toteuta korjaavia toimia tai viivästyttää rikkomisen lopettamista perusteettomasti.

3. Uhkasakkojen määräämistä koskevassa päätöksessä on vahvistettava määräaika, jonka kuluessa hyväksytyt laitoksen on toteutettava vaaditut toimet.

(¹) EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57.

4. Uhkasakkoja sovelletaan 3 kohdan mukaisesti vahvistetun määräajan päättymistä seuraavasta päivästä siihen päivään asti, jona laitos on toteuttanut asianmukaiset korjaavat toimet, edellyttäen että komissio pitää korjaavia toimia tyydyttävänä.
5. Päiväkohtainen perusuhkasakko on kunkin rikkomisen osalta 0,0033 prosenttia hyväksytyn laitoksen 9 artiklan mukaisesti lasketusta keskimääräisestä kokonaisliikevaihdosta. Jokaiseen rikkomiseen liittyvän yksittäisen uhkasakon laskemiseksi perusuhkasakkoa mukautetaan tämän asetuksen 5 ja 6 artiklan mukaisesti rikkomisen vakavuuden perusteella ja erityisesti sen perusteella, missä määrin turvallisuus tai ympäristön suojelu on vaarantunut.
6. Komissio voi tapauksen olosuhteet huomioon ottaen ja erityisesti asianomaiselta laitokselta vaadittavien korjaavien toimien kiireellisyyden vuoksi korottaa uhkasakon päiväkohtaista määrää seuraavasti:
- a) jos hyväksytty laitos ylittää 3 kohdan mukaisesti vahvistetun määräajan yli 120 päivällä, 0,005 prosenttia hyväksytyn laitoksen 9 artiklan mukaisesti lasketusta keskimääräisestä kokonaisliikevaihdosta päivässä 121. päivästä alkaen 300. päivään asti määräajan päättymisestä laskettuna;
- b) jos hyväksytty laitos ylittää 3 kohdan mukaisesti vahvistetun määräajan yli 300 päivällä, 0,01 prosenttia hyväksytyn laitoksen 9 artiklan mukaisesti lasketusta keskimääräisestä kokonaisliikevaihdosta päivässä 301. päivästä alkaen määräajan päättymisestä laskettuna.
7. Tämän artiklan mukaisesti määrättyjen uhkasakkojen kokonaismäärä ei voi yksinään tai sakkoihin yhdistettynä ylittää asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä, tämän asetuksen 8 artiklassa vahvistettua enimmäismäärää.

8 artikla

Sakkojen ja uhkasakkojen yhteenlasketun enimmäismäärän vahvistaminen

Asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan 3 kohdassa säädetty, hyväksytylle laitokselle määrättyjen sakkojen ja uhkasakkojen yhteenlaskettu enimmäismäärä vahvistetaan seuraavasti:

- a) Hyväksytylle laitokselle 4 artiklan mukaisesti kyseisen laitoksen yhdellä tilikaudella määrättyjen sakkojen yhteenlaskettu määrä — ottaen huomioon sakkojen määräämistä koskevan päätöksen päivämäärä ja, silloin kun kyseiselle laitokselle määrätty sakkoja useammalla kuin yhdellä päätöksellä, ensimmäisen sakkojen määräämistä koskevan päätöksen päivämäärä — ei saa ylittää 5:tä prosenttia kyseisen laitoksen 9 artiklan mukaisesti lasketusta keskimääräisestä kokonaisliikevaihdosta.
- b) Hyväksytylle laitokselle 4 artiklan mukaisesti määrättyjen sakkojen määrän kyseisen laitoksen yhdellä tilikaudella ja samoissa päätöksissä 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrättyjen uhkasakkojen, jotka kertyvät kunnes laitos toteuttaa asianmukaisia korjaavia toimia, määrän 1 kohdan mukaisesti vahvistettu yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää 5:tä prosenttia kyseisen laitoksen 9 artiklan mukaisesti lasketusta keskimääräisestä kokonaisliikevaihdosta. Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista komission perimien uhkasakkojen määrä ei saa ylittää 5 prosentin enimmäismäärää.
- c) Hyväksytylle laitokselle 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrättyjen uhkasakkojen, jotka kertyvät kunnes laitos toteuttaa asianmukaisia ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimia, yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää 5:tä prosenttia kyseisen laitoksen 9 artiklan mukaisesti lasketusta keskimääräisestä kokonaisliikevaihdosta. Rajoittamatta 21 artiklan soveltamista komission perimien uhkasakkojen määrä ei saa ylittää 5 prosentin enimmäismäärää.

9 artikla

Liikevaihdon laskeminen

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi asianomaisen hyväksytyn laitoksen keskimääräinen kokonaisliikevaihto on yksi kolmannes siitä määrästä, joka saadaan laskemalla yhteen komission päätöstä edeltävien kolmen tilivuoden ajalta hyväksynnän saaneen emoyhteisön ja kaikkien kyseiseen hyväksyntään sisältyvien oikeudellisten yhteisöjen liikevaihtojen yhteissumma kunkin vuoden lopussa.

2. Jos kyseessä on ryhmä, jolla on tarkastettu konsolidoitu tilinpäätös, 1 kohdassa tarkoitettu liikevaihto on emoyhteisön ja kaikkien kunkin vuoden lopussa kyseiseen ryhmään kuuluvien, hyväksyntään sisältyvien oikeudellisten yhteisöjen osalta niiden konsolidoitu liikevaihto.
3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa huomioon otetaan vain asetuksen (EY) N:o 391/2009 soveltamisalaan kuuluvat toimet.

III LUKU

HYVÄKSYNNÄN PERUUTTAMINEN

10 artikla

Hyväksynnän peruuttaminen

1. Komissio voi asetuksen (EY) N:o 391/2009 7 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tehdä omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä päätöksen laitoksen hyväksynnän peruuttamisesta.
2. Sen määrittelemiseksi, aiheuttaako toistuva ja vakava kyvyttömyys asetuksen (EY) N:o 391/2009 7 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti turvallisuudelle tai ympäristölle uhan, jota ei voida hyväksyä, otetaan huomioon seuraavat seikat:
 - a) asetuksen (EY) N:o 391/2009 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ja olosuhteet erityisesti tämän asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettut olosuhteet huomioon ottaen;
 - b) päätöksessä 2009/491/EY määritellyt perusteet ja tapauksen mukaan kynnykset.
3. Jos hyväksytylle laitokselle määrätty sakot ja uhkasakot saavuttavat asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän eikä hyväksytty laitos ole toteuttanut asianmukaisia korjaavia toimia, komissio voi katsoa, ettei kyseisillä toimenpiteillä ole saavutettu niiden tavoitetta, joka on turvallisuuteen tai ympäristöön kohdistuvien uhkien poistaminen.

11 artikla

Menetelmä hyväksynnän peruuttamiseen jäsenvaltion pyynnöstä

1. Jäsenvaltio voi pyytää komissiota peruuttamaan laitoksen hyväksynnän asetuksen (EY) N:o 391/2009 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemällä kirjallisen pyynnön komissiolle.
2. Pynnön tekevän jäsenvaltion on esitettävä pyynnössään yksityiskohtaiset perustelut ja viitattava tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 391/2009 7 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin perusteisiin ja 2 kohdassa lueteltuihin olosuhteisiin sekä tämän asetuksen 10 artiklan 2 ja 3 kohdassa lueteltuihin olosuhteisiin.
3. Pynnön esittävän jäsenvaltion on toimitettava komissiolle pyyntönsä tueksi kaikki tarvittavat asiakirjatodisteet asianmukaisesti luokiteltuina ja numeroituina.
4. Komissio antaa jäsenvaltion pyynnölle kirjallisen vastaanottoilmoituksen.
5. Jos komissio katsoo tarvitsevana päätöksentekoa varten lisätietoja, -selvityksiä tai -todisteita, se ilmoittaa siitä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ja pyytää tätä täydentämään pyyntöään tarpeen mukaan tietystä määräajassa, joka on vähintään neljä viikkoa. Jäsenvaltion pyyntöä ei pidetä täydellisenä ennen kuin kaikki tarvittavat tiedot on toimitettu.
6. Jos komissio katsoo jäsenvaltion pyynnön olevan perusteltu, se osoittaa vuoden kuluessa täydellisen pyynnön vastaanottamisesta asianomaiselle laitokselle 12 artiklan mukaisesti väitetiedoksiannon, jonka tarkoituksena on peruuttaa hyväksyntä tämän asetuksen mukaisesti. Tällöin pyynnön esittänyt jäsenvaltio saa asianomaisen jäsenvaltion kohtelun ja oikeudet tämän asetuksen IV luvun mukaisesti.

Jos komissio katsoo samassa määräajassa, että jäsenvaltion pyyntö on perusteeton, se ilmoittaa siitä pyynnön tehneelle jäsenvaltiolle perusteluineen ja pyytää tätä jättämään huomautuksensa tietystä määräajassa, joka on vähintään kolme kuukautta. Kuuden kuukauden kuluessa huomautusten saamisesta komissio joko vahvistaa, että pyyntö on perusteeton, tai tekee väitetiedoksiannon ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

7. Jos komissio katsoo 5 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä, että jäsenvaltion pyyntö on perusteeton tai puutteellinen, se voi päättää sisällyttää pyynnön todisteineen kokonaan tai osittain asetuksen (EY) N:o 391/2009 8 artiklan mukaisesti tehtävään hyväksytyn laitoksen arviointiin.

8. Komissio raportoi vuosittain COSS-komitealle jäsenvaltioiden jättämistä hyväksynnän peruuttamista koskevista pyynnöistä sekä komission aloitteesta käynnistetyistä hyväksynnän peruuttamismenettelyistä, joita ei ole vielä saatettu päätökseen.

IV LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

12 artikla

Väitetiedoksianto

1. Jos komissio katsoo, että hyväksytylle laitokselle on perusteltua määrätä sakkoja ja uhkasakkoja asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 artiklan mukaisesti tai peruuttaa hyväksytyn laitoksen hyväksyntä kyseisen asetuksen 7 artiklan mukaisesti, se osoittaa laitokselle väitetiedoksiannon ja antaa asian tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle.

2. Väitetiedoksiantoon on sisällyttävä:

- a) yksityiskohtainen kuvaus hyväksytyn laitoksen toimista ja laiminlyönneistä, mukaan lukien asiaankuuluvien tosiseikkojen kuvaus ja maininta asetuksen (EY) N:o 391/2009 säännöksistä, joita komissio katsoo hyväksytyn laitoksen rikkoneen;
- b) tiedot todisteista, joihin asianomaiset havainnot perustuvat, mukaan lukien viittaukset tarkastus- ja arviointikertomuksiin tai muihin asianmukaisiin asiakirjoihin, jotka komissio tai komission puolesta toimiva Euroopan meriturvallisuusvirasto on aiemmin toimittanut asianomaiselle laitokselle;
- c) ilmoitus, jonka mukaan komissio voi määrätä sakkoja ja uhkasakkoja tai peruuttaa hyväksynnän asetuksen (EY) N:o 391/2009 6 tai 7 artiklan mukaisesti.

3. Väitetiedoksiantoa antaessaan komissio pyytää hyväksyttyä laitosta ja asianomaisia jäsenvaltioita toimittamaan kirjalliset huomautuksensa tietyssä määräajassa, joka ei voi missään tapauksessa olla lyhyempi kuin kuusi viikkoa väitetiedoksiannon vastaanottopäivästä. Komissiolla ei ole velvollisuutta ottaa huomioon kyseisen määräajan jälkeen vastaanotettuja huomautuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 24 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista.

4. Väitetiedoksiannon antaminen ei keskeytä asianomaisen laitoksen arviointia. Komissio voi milloin tahansa ennen tämän asetuksen mukaista sakon tai uhkasakon määräämistä tai hyväksynnän peruuttamista koskevan päätöksen tekemistä päättää tehdä lisätarkastuksia laitoksen toimistoihin ja tiloihin, käydä laitoksen sertifioimilla aluksilla tai pyytää kirjallisesti hyväksyttyä laitosta toimittamaan lisätietoja, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 391/2009 mukaisten vaatimusten ja velvollisuuksien noudattamiseen.

5. Komissio voi milloin tahansa ennen tämän asetuksen mukaista sakon tai uhkasakon määräämistä tai hyväksynnän peruuttamista koskevan päätöksen tekemistä muuttaa asianomaista hyväksyttyä laitosta koskevaa arviointiaan. Jos uusi arviointi on erilainen kuin väitetiedoksiantoon johtanut arviointi, koska on havaittu uusia tosiseikkoja, uusia rikkomisia tai uusia olosuhteita, jotka liittyvät rikkomisen vakavuuteen tai vaikutuksiin turvallisuuden ja ympäristönsuojelun osalta, komissio tekee uuden väitetiedoksiannon.

13 artikla

Tietopyynnöt

Tosiseikkojen täsmentämiseksi 12 artiklan soveltamista varten komissio voi pyytää kirjallisesti hyväksyttyä laitosta toimittamaan kirjallisia tai suullisia selvityksiä, tietoja tai asiakirjoja tietyssä määräajassa, joka ei missään tapauksessa voi olla lyhyempi kuin neljä viikkoa. Tällöin komissio ilmoittaa hyväksytylle laitokselle uhkasakoista ja sakoista, joita sille saatetaan määrätä, jos pyyntöä ei täytetä, jos tietojen toimitus viivästyy perusteettomasti tai komissiolle toimitetaan tahallisesti vääriä, puutteellisia tai harhaanjohtavia tietoja.

14 artikla

Suullinen käsittely

1. Komissio antaa hyväksytylle laitokselle, jolle väitetiedoksianto on osoitettu, sen pyynnöstä mahdollisuuden esittää kantansa suullisessa käsittelyssä.
2. Komissio kutsuu suulliseen käsittelyyn asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia ja voi omasta aloitteestaan tai asianomaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä kutsua suulliseen käsittelyyn muita henkilöitä, joilla on rikkomisen osalta oikeutettuja etuja. Komissio voi pyytää Euroopan meriturvallisuusvirastoa avustamaan sitä.
3. Käsittelyyn kutsutut luonnolliset tai yksityiset oikeushenkilöt voivat esiintyä itse tai olla laillisten tai valtuutettujen edustajien edustamina. Jäsenvaltiota edustavat sen virkamiehet.
4. Suullinen käsittely ei ole julkinen. Jokaista käsittelyyn kutsuttua henkilöä voidaan kuulla erikseen tai muiden käsittelyyn kutsuttujen henkilöiden ollessa läsnä ottaen huomioon hyväksytyjen laitosten ja muiden osapuolten oikeudet sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja paljasteta.
5. Jokaisen kuullun henkilön lausuma tallennetaan. Kuulemisesta tehty tallenne toimitetaan pyynnöstä kuulemiseen osallistuneille henkilöille ja asianomaisille jäsenvaltioille.

15 artikla

Uhkasakot yhteistyöstä kieltäytymisen tapauksessa

1. Jos komissio aikoo tehdä päätöksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen uhkasakkojen määräämisestä hyväksytylle laitokselle, joka ei ole toteuttanut komission pyytämiä ennalta ehkäiseviä ja korjaavia toimia tai aiheuttaa perusteetonta viivästystä niiden toteuttamisessa, se ilmoittaa tästä ensin hyväksytylle laitokselle kirjallisesti.
2. Komission 1 kohdan mukaisesti antamassa ilmoituksessa on viitattava siihen ennalta ehkäisevään ja korjaavaan toimeen, jota hyväksytty laitos ei ole toteuttanut, ja asiaa tukeviin todisteisiin, sekä ilmoitettava hyväksytylle laitokselle uhkasakoista, joita komissio sille harkitsee.
3. Komissio asettaa määräajan, jonka kuluessa hyväksytty laitos voi jättää komissiolle kirjalliset huomautuksensa. Komissio ei ole velvollinen ottamaan huomioon määräajan jälkeen vastaanotettuja kirjallisia huomautuksia.

16 artikla

Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon

1. Komissio myöntää hyväksytylle laitokselle, jolle väitetiedoksianto on osoitettu, sen pyynnöstä oikeuden tutustua tiedostoon, joka sisältää asiakirjat ja muut todisteet, jotka komissio on väitetyn rikkomisen osalta kerännyt.
2. Komissio vahvistaa päivämäärän ja toteuttaa tarvittavat käytännön järjestelyt, jotta hyväksytty laitos voi tutustua tiedostoon, joka voidaan antaa käyttöön ainoastaan sähköisessä muodossa.
3. Komissio antaa asianomaisen hyväksytyn laitoksen saataville sen pyynnöstä luettelon kaikista tiedoston asiakirjoista.
4. Asianomaisella hyväksytyllä laitoksella on oikeus tutustua tiedoston sisältämiin asiakirjoihin ja tietoihin. Pääsyn myöntäessään komissio ottaa asianmukaisesti huomioon liikesalaisuudet, luottamukselliset tiedot tai komission tai Euroopan meriturvallisuusviraston laatimien asiakirjojen sisäisen luonteen.
5. Komission tai Euroopan meriturvallisuusviraston sisäisillä asiakirjoilla tarkoitetaan 4 kohdan soveltamiseksi muun muassa seuraavia asiakirjoja:
 - a) asiakirjat tai asiakirjojen osat, jotka koskevat komission ja sen yksiköiden sekä Euroopan meriturvallisuusviraston sisäisiä pohdintoja, mukaan lukien Euroopan meriturvallisuusviraston komissiolle esittämät kannat ja suositukset;
 - b) asiakirjat tai asiakirjojen osat, jotka ovat osa komission ja Euroopan meriturvallisuusviraston tai komission ja jäsenvaltioiden välistä kirjeenvaihtoa.

17 artikla

Oikeudellinen edustus

Hyväksytyllä laitoksella on kaikissa tämän asetuksen mukaisissa menettelyissä oikeus oikeudelliseen edustukseen.

18 artikla

Luottamuksellisuus, salassapito ja oikeus vaieta

1. Tämän asetuksen mukaiset menettelyt toteutetaan noudattaen luottamuksellisuuteen ja salassapitoon liittyviä periaatteita.
2. Komissio, Euroopan meriturvallisuusvirasto sekä asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaiset, virkamiehet ja muut niiden alaisuudessa työskentelevät henkilöt eivät saa paljastaa tämän asetuksen nojalla saamiaan tai vaihtamiaan tietoja eivätkä muita luottamuksellisuuden ja salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja.
3. Jokaisen hyväksytyn laitoksen tai muun henkilön, joka antaa tietoja tai huomautuksia tämän asetuksen mukaisesti, on merkittävä selvästi kaikki luottamukselliseksi katsottava aineisto, ilmoitettava luottamuksellisuuden syyt sekä toimitettava aineistosta komission asettamaan määräaikaan mennessä erillinen ei-luottamuksellinen toisinto.
4. Komissio voi myös pyytää hyväksyttyä laitosta tai muuta asianomaista osapuolta merkitsemään kertomuksen, väitetiedoksiannon tai komission päätöksen osat, joiden tämä katsoo sisältävän liikesalaisuuksia.
5. Jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua merkintää ei tehdä, komissio voi katsoa, etteivät asianomaiset asiakirjat tai huomautukset sisällä luottamuksellisia tietoja.
6. Hyväksytyllä laitoksella on oikeus vaieta tilanteissa, joissa sen olisi annettava vastauksia, joissa se joutuisi omalta osaltaan myöntämään sääntöjen rikkomisen, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 391/2009 9 artiklan soveltamista.

19 artikla

Päätös

1. Päätöksen, joka koskee sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä tai hyväksynnän peruuttamista tämän asetuksen mukaisesti, on perustuttava yksinomaan sellaisiin perusteisiin, joihin asianomaisella hyväksytyllä laitoksella on ollut mahdollisuus jättää huomautuksensa.
2. Päätöksessä, joka koskee sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä ja asianmukaisen määrän määrittämistä, on otettava huomioon tehokkuuden, oikeasuhteisuuden ja varoittavuuden periaatteet.
3. Toteuttaessaan tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä ja päättäessään kyseisten toimien tai laiminlyöntien vakavuudesta ja vaikutuksesta turvallisuuteen ja ympäristöön komissio ottaa huomioon kansalliset toimenpiteet, jotka on jo toteutettu asianomaisen laitoksen suhteen samojen tosiseikkojen perusteella, erityisesti jos kyseiseen laitokseen on jo sovellettu oikeudenkäynti- tai täytäntöönpanomenettelyjä.
4. Hyväksytyn laitoksen toimiin tai laiminlyönteihin, joiden perusteella on toteutettu tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä, ei sovelleta lisätoimenpiteitä. Kyseiset toimet tai laiminlyönnit voidaan kuitenkin ottaa toistuvuuden arvioimiseksi huomioon myöhemmissä tämän asetuksen mukaisesti tehtävissä päätöksissä.
5. Komissio tekee uhkasakkojen määräämistä tai sakkojen ja uhkasakkojen määräämistä koskevan päätöksen asetuksen (EY) N:o 391/2009 12 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä noudattaen.
6. Komissio tekee hyväksytyn laitoksen hyväksynnän peruuttamista koskevan päätöksen asetuksen (EY) N:o 391/2009 12 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä noudattaen.

20 artikla

Muutoksenhakukeinot, ilmoitus ja julkaiseminen

1. Komissio ilmoittaa asianomaiselle hyväksytylle laitokselle käytettävissä olevista oikeudellisista muutoksenhakukeinoista.
2. Komissio ilmoittaa päätökstään Euroopan meriturvallisuusvirastolle ja jäsenvaltioille.
3. Komissio voi perustelluissa tapauksissa julkaista päätöksensä, erityisesti turvallisuuden ja ympäristönsuojelun vuoksi. Julkaistessaan päätöksen tai ilmoittaessaan päätöksestä jäsenvaltioille komissio ottaa huomioon asianomaisen hyväksytyn laitoksen ja muiden asianomaisten osapuolten oikeudet edut.

21 artikla

Sakkojen ja uhkasakkojen perintä

Komissio toteuttaa sakkojen ja uhkasakkojen perinnän laatimalla perintämääräyksen ja osoittamalla asianomaiselle hyväksytylle laitokselle veloitusilmoituksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ 78–80 ja 83 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 ⁽²⁾ 80–92 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Sakkojen ja uhkasakkojen määräämistä koskevat vanhentumisajat

1. Komission oikeus määrätä hyväksytylle laitokselle sakkoja ja/tai uhkasakkoja tämän asetuksen mukaisesti raukeaa viiden vuoden kuluttua päivästä, jona hyväksytyn laitoksen toimi tai laiminlyönti, joka aiheutti tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti todetun rikkomisen, suoritettiin. Jos rikkomuksen aiheuttava toimi tai laiminlyönti on kuitenkin jatkuva tai toistuva, määräaika alkaa päivästä, jona toimi tai laiminlyönti lakkaa.

Komission oikeus määrätä hyväksytylle laitokselle uhkasakkoja tämän asetuksen 15 artiklan mukaisesti raukeaa kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona toteutettiin hyväksytyn laitoksen toimi tai laiminlyönti, jota varten komissio vaati toteuttamaan asianmukaisia ennalta ehkäiseviä ja korjaavia toimia.

2. Toimet, jotka komissio ja Euroopan meriturvallisuusvirasto toteuttaa hyväksytyn laitoksen toimea tai laiminlyöntiä koskevaa arviointia tai rikkomismenettelyä varten, keskeyttävät 1 kohdassa säädetyn vanhentumisajan. Vanhentumisajan keskeytyminen lasketaan päivästä, jona hyväksytylle laitokselle ilmoitetaan komission ja Euroopan meriturvallisuusviraston toimesta.

3. Vanhentumisaika alkaa uudelleen kunkin keskeytyksen jälkeen. Vanhentumisaika ei saa kuitenkaan olla pitempi kuin kaksi kertaa alkuperäinen vanhentumisaika, ellei vanhentumisaikaa ole keskeytetty 4 kohdan mukaisesti.

4. Uhkasakkojen määräämistä koskeva vanhentumisaika keskeytetään ajaksi, jonka komission päätös on Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltävänä.

23 artikla

Sakkojen ja uhkasakkojen perimistä koskevat vanhentumisajat

1. Oikeus ryhtyä sakkojen ja/tai uhkasakkojen perintämenettelyyn lakkaa yhden vuoden kuluttua siitä kun 19 artiklan nojalla annettu päätös on lopullinen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vanhentumisaika keskeytyy jokaisesta toimesta, jonka komissio tai komission pyynnöstä toimiva jäsenvaltio toteuttaa sakkojen ja/tai uhkasakkojen maksun täytäntöönpanemiseksi.

3. Vanhentumisaika alkaa uudelleen kunkin keskeytyksen jälkeen.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vanhentumisajien keskeytetään ajaksi,

a) joksi on myönnetty maksuaikaa;

b) joksi maksun täytäntöönpano on Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksen nojalla keskeytetty.

⁽¹⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1.

24 artikla

Määräaikojen soveltaminen

1. Tässä asetuksessa säädetyt määräajat alkavat kulua seuraavana päivänä siitä, kun tiedonanto on vastaanotettu tai toimitettu henkilökohtaisesti perille.
2. Kun kyseessä on komissiolle osoitettu tiedoksianto, asianomaisia määräaikoja katsotaan noudatetun, kun tiedoksianto on lähetetty rekisteröitynä lähetyksenä ennen kyseisen määräajan päättymistä.
3. Komissio ottaa määräaikoja vahvistaessaan huomioon sekä oikeuden puolueettomaan menettelyyn että jokaisen tämän asetuksen mukaisen päätöksentekomenettelyn erityisolosuhteet.
4. Määräaikaa voidaan tarvittaessa jatkaa, jos perusteltu jatkamispyyntö esitetään ennen alkuperäisen määräajan päättymistä.

25 artikla

Yhteistyö kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa

Komissio käyttää tietoja, jotka kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toimittavat komission pyynnöstä, ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:

- a) hyväksyttyjen laitosten hyväksynnän ja seurannan osalta sille uskottujen asetuksen (EY) N:o 391/2009 mukaisten tehtävien toteuttaminen;
- b) käyttö todisteena tämän asetuksen mukaisen päätöksenteon yhteydessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 ja 18 artiklan soveltamista.

V LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

26 artikla

Soveltaminen

Tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä ei sovelleta ennen asetuksen (EY) N:o 391/2009 voimaantuloa tapahtuneisiin tapahtumiin.

27 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE

Tämän taulukon ensimmäinen sarake viittaa asetuksen (EY) N:o 391/2009 ja sen liitteen I asianomaisiin säännöksiin, joista on tämän asetuksen soveltamiseksi muodostettu vaatimus- ja velvollisuusryhmiä, joista jokainen johtaa yhteen rikkomiseen. Asetuksen (EY) N:o 391/2009 asetusosassa säädettyjen velvollisuuksien osalta ensimmäisessä sarakkeessa viitataan asetuksen artiklaan ja kohtaan. Kyseisen asetuksen liitteessä I lueteltujen vaatimusten osalta ensimmäisessä sarakkeessa viitataan liitteen osaan, kohtaan ja alakohtaan.

Toisessa sarakkeessa on vertailun helpottamiseksi ryhmän yleinen kuvaus.

Asetuksen (EY) N:o 391/2009 säännökset	Kunkin ryhmän aiheisältö
8 artiklan 4 kohta	Laaduntarkkailuarvioinnin tulosten julkistaminen
9 artiklan 1 kohta ja B osan 4 kohdan vaatimus	Pääsy tietoihin ja aluksen asiakirjoihin
9 artiklan 2 kohta	Pääsy alukselle
10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen osa	Neuvottelut sääntöjen ja menettelyjen vastaavuudesta ja yhdenmukaistamisesta sekä yleissopimuksia koskevasta yhdenmukaisesta tulkinnasta
10 artiklan 1 kohdan toinen osa	Vastavuoroinen tunnustaminen
10 artiklan 3 kohta	Yhteistyö satamavaltion valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa
10 artiklan 4 kohta	Tietojen toimittaminen komissiolle, jäsenvaltioille ja muille asianomaisille osapuolille muun muassa luokitellusta aluskannasta, luokituksen siirroista, luokan muutoksista, luokituksen voimassaolon keskeyttämisistä ja luokituksen peruuttamisista
10 artiklan 5 kohta	Lippujäsenvaltion mahdollisuus antaa lausunto siitä, onko alukselle, joka on poistettu luokasta tai jonka luokkaa muutetaan, tarve tehdä täydellinen tarkistus ennen kuin laitos antaa alukselle lakisääteisiä todistuskirjoja
10 artiklan 6 kohta	Vaatimukset luokitusta siirrettäessä
11 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohta	Kaikkien tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen riippumattoman laadunarviointi- ja sertifiointiyksikön tehokkaan toiminnan suunnittelemiseksi, ylläpitämiseksi ja varmistamiseksi tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti
A osan 1 kohdan vaatimus	Oikeushenkilön asema ja tilintarkastusta koskevat vaatimukset
A osan 2 kohdan vaatimus	Kauppa-alusten suunnittelun ja rakenteen arvioinnissa hankitun riittävän kokemuksen osoittaminen asiakirjoin
A osan 3 kohdan, B osan 1 kohdan ja B osan 7 kohdan g alakohdan vaatimus	Riittävä ja asianmukainen henkilöstö, palvelujen maailmanlaajuinen kattavuus, päätoimiset katsastajat
A osan 4 kohdan ja B osan 7 kohdan a alakohdan vaatimus	Kattavien sääntöjen ja menettelyjen laatiminen ja päivittäminen
A osan 5 kohdan vaatimus	Alusrekisteri
A osan 6 kohdan vaatimus	Riippumattomuus, puolueettomuus ja eturistiriidat
A osan 7 kohdan, B osan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen osan ja B osan 7 kohdan k alakohdan vaatimus	Lakisääteiset tehtävät lukuun ottamatta kansainvälistä turvallisuusjohtamissäännöstöä (ISM)
B osan 2 kohdan vaatimus	Eettiset säännöt
B osan 3 kohdan vaatimus	Viranomaisen vaatimien tietojen luottamuksellisuus

Asetuksen (EY) N:o 391/2009 säännökset	Kunkin ryhmän aiheisältö
B osan 5 kohdan vaatimus	Telakoiden, varustetoimittajien ja alusten omistajien teollis- ja tekijänoikeudet
B osan 6 kohdan, B osan 7 kohdan b alakohdan toisen osan, B osan 7 kohdan c alakohdan toisen osan, B osan 7 kohdan i alakohdan ja B osan 8 kohdan vaatimus	Laadunhallintajärjestelmä mukaan lukien rekisterit
B osan 7 kohdan b alakohdan ensimmäinen osa	Sääntöjen ja menettelyjen täytäntöönpano
B osan 7 kohdan d alakohdan vaatimus	Henkilöstön vastuu, valtuudet ja keskinäiset suhteet
B osan 7 kohdan e alakohdan vaatimus	Työn suorittaminen valvotuissa olosuhteissa
B osan 7 kohdan f alakohdan vaatimus	Katsastajien ja muun henkilöstön suorittaman työn valvonta
B osan 7 kohdan h alakohdan vaatimus	Katsastajien koulutus ja ammattitaito
B osan 7 kohdan j alakohdan vaatimus	Kattava järjestelmä sisäistä tarkastusta varten kaikilla sijaintipaikoilla
B osan 7 kohdan l alakohdan vaatimus	Aluetoimistojen ja katsastajien vastuu- ja valvontasuhteet
B osan 9 kohdan vaatimus	Välitön tietämys ja harkinta
B osan 10 kohdan vaatimus	ISM-säännöstö
B osan 11 kohdan vaatimus	Asianomaisten osapuolten osallistuminen sääntöjen ja menettelyjen laatimiseen

**KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 789/2014,
annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi (1)	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	59,9
	TR	65,0
	ZZ	62,5
0707 00 05	AL	74,4
	MK	27,7
	TR	76,0
0709 93 10	ZZ	59,4
	TR	90,3
	ZZ	90,3
0805 50 10	AR	128,4
	BO	100,6
	CL	123,3
	EG	75,0
	NZ	145,2
	TR	148,4
	UY	123,0
	ZA	126,8
	ZZ	121,3
0808 10 80	AR	202,7
	BR	109,0
	CL	104,0
	NZ	128,5
	PE	57,3
	US	145,1
	ZA	131,9
	ZZ	125,5
0808 30 90	AR	161,6
	CL	81,9
	NZ	97,5
	ZA	112,3
	ZZ	113,3
0809 10 00	BA	82,8
	TR	231,6
	XS	80,5
	ZZ	131,6
0809 29 00	TR	375,8
	ZZ	375,8

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0809 30	MK	70,6
	TR	147,8
	XS	50,2
	ZZ	89,5
0809 40 05	BA	71,2
	MK	53,5
	ZZ	62,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2014/475/YUTP,

annettu 18 päivänä heinäkuuta 2014,

rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta annetun päätöksen 2014/145/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 17 päivänä maaliskuuta 2014 päätöksen 2014/145/YUTP ⁽¹⁾.
- (2) Ukrainan tilanteen vakavuus huomion ottaen edellytykset varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämiselle olisi ulotettava koskemaan oikeushenkilöitä, yhteisöjä tai elimiä, jotka tukevat aineellisesti tai taloudellisesti toimia, jotka heikentävät tai uhkaavat Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia tai itsenäisyyttä.
- (3) Unionin lisätoimet ovat tarpeen näiden toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön.
- (4) Päätös 2014/145/YUTP olisi näin ollen muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2014/145/YUTP 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäädytetään kaikki varat ja taloudelliset resurssit, jotka kuuluvat liitteessä luetelluille seuraaville tahoille tai ovat niiden omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa:

- luonnolliset henkilöt, jotka ovat vastuussa sellaisista toimista tai politiikoista tai tukevat aktiivisesti tai panevat täytäntöön sellaisia toimia tai politiikkoja, jotka heikentävät tai uhkaavat Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä tai Ukrainan vakautta ja turvallisuutta tai jotka estävät kansainvälisten järjestöjen työskentelyn Ukrainassa, sekä heihin yhteydessä olevat luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet,
 - oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet, jotka tukevat aineellisesti tai taloudellisesti toimia, jotka heikentävät tai uhkaavat Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia tai itsenäisyyttä, tai
 - Krimillä tai Sevastopolissa olevat oikeudelliset henkilöt, yhteisöt tai elimet, joiden omistusoikeus on siirretty Ukrainan lainsäädännön vastaisesti, taikka oikeushenkilöt, yhteisöt tai elimet,
- jotka ovat hyötynneet tällaisesta siirrosta."

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2014/145/YUTP, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2014, rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta (EUVL L 78, 17.3.2014, s. 16).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014,****Ruotsissa käytettävien sianruhojen luokitusmenetelmien hyväksymisestä sekä päätöksen 97/370/EY kumoamisesta***(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 4946)***(Ainoastaan ruotsinkielinen teksti on todistusvoimainen)****(2014/476/EU)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan p alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä IV olevan B jakson IV kohdan 1 kohdassa säädetään, että sianruhojen luokitusta varten vähärasvaisen lihan osuus on arvioitava komission hyväksymillä luokitusmenetelmillä, joiden on oltava sianruhon yhden tai useamman anatomisen osan fyysiseen mittaukseen perustuvia tilastollisesti testattuja arviointimenetelmiä. Luokitusmenetelmät voidaan hyväksyä, jos arvioiden tilastolliselle virheelle määrätty enimmäispoikkeama ei ylitä. Enimmäispoikkeama määritellään komission asetuksen (EY) N:o 1249/2008 ⁽²⁾ 23 artiklan 3 kohdassa.
- (2) Komission päätöksellä 97/370/EY ⁽³⁾ hyväksytään kolmen sianruhojen luokitusmenetelmän käyttö Ruotsissa.
- (3) Koska hyväksytyihin luokitusmenetelmiin on tarpeen tehdä teknisiä mukautuksia, Ruotsi on pyytänyt komissiota hyväksymään, että "introskooppinen/optinen silavakiikari" -menetelmän, "Hennessy Grading Probe (HGP II)" -mittarin ja "AutoFom"-menetelmien kaava korvataan uudella kaavalla, sekä sallimaan sianruhojen luokitukseen sen alueella kaksi uutta menetelmää, jotka ovat "Fat-O-Meat'er II (FOM II)" -laite ja "Hennessy Grading Probe 7 (HGP 7)" -laite. Ruotsi on esittänyt asetuksen (EY) N:o 1249/2008 23 artiklan 4 kohdassa säädetystä pöytäkirjassa yksityiskohtaisen kuvauksen leikkuukokeesta ja ilmoittanut periaatteet, joihin uusi kaava perustuu, leikkuukokeen tulokset ja vähärasvaisen lihan osuuden määrittämisessä käytetyt kaavat.
- (4) Pyyntöä arvioitaessa todettiin, että edellytykset kyseisen uuden kaavan hyväksymiseksi täyttyvät. Sen vuoksi kyseinen kaava ja kyseiset luokitusmenetelmät olisi sallittava Ruotsissa.
- (5) Laitteiden tai luokitusmenetelmien muutoksia ei sallita, jollei niitä hyväksytä nimenomaisesti komission täytäntöönpanopäätöksellä.
- (6) Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi olisi annettava uusi päätös. Päätös 97/370/EY olisi sen vuoksi kumottava,
- (7) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 1249/2008, annettu 10 päivänä joulukuuta 2008, naudan-, sian- ja lampaanruhojen yhteisön luokitusasteikkojen soveltamista ja ruhojen hintaselvityksiä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 337, 16.12.2008, s. 3).

⁽³⁾ Komission päätös 97/370/EY, tehty 30 päivänä toukokuuta 1997, Ruotsissa käytettävien sianruhojen luokitusmenetelmien hyväksymisestä (EYVL L 157, 14.6.1997, s. 19)

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään seuraavien menetelmien käyttö sianruhojen luokitukseen Ruotsissa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä IV olevan B jakson IV kohdan 1 kohdan mukaisesti:

- a) "introskooppinen/optinen silavakiikari" -menetelmä ja siihen liittyvät arviointimenetelmät, joista on yksityiskohtaiset tiedot liitteessä olevassa I osassa;
- b) "Hennessy GP 2 (HGP 2)" -mittari ja siihen liittyvät arviointimenetelmät, joista on yksityiskohtaiset tiedot liitteessä olevassa II osassa;
- c) "AutoFom III" -laite ja siihen liittyvät arviointimenetelmät, joista on yksityiskohtaiset tiedot liitteessä olevassa III osassa;
- d) "Fat-O-Meat'er II (FOM II)" -laite ja siihen liittyvät arviointimenetelmät, joista on yksityiskohtaiset tiedot liitteessä olevassa IV osassa;
- e) "Hennessy Grading Probe 7 (HGP 7)" -mittari ja siihen liittyvät arviointimenetelmät, joista on yksityiskohtaiset tiedot liitteessä olevassa V osassa.

2 artikla

Hyväksytyjen laitteiden tai luokitusmenetelmien muutoksia ei sallita, jollei niitä hyväksytä nimenomaisesti komission täytäntöönpanopäätöksellä.

3 artikla

Kumotaan päätös 97/370/EY.

4 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2014.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

LIITE

RUOTSISSA KÄYTETTÄVÄT SIANRUHOJEN LUOKITUSMENETELMÄT

I OSA

"Introskooppinen/optinen silavakiikari" -menetelmä (Intrascopes (Optical Probe))

1. Tässä osassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan, kun sianruhot luokitellaan "introskooppinen/optinen silavakiikari" -menetelmällä.
2. Silavakiikarissa on oltava kuusikulmainen anturi, jonka leveys on enintään 12 millimetriä (ja 19 millimetriä anturin päässä olevan terän kohdalla), jossa on tähtäin ja valonlähde sekä liukuva kuori.
3. Ruhon vähärasvaisen lihan osuus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$Y = 68,1839 - 0,55266 \times SP_F1$$

jossa:

SP_F1: Selän nahanalaisen rasvan paksuus (kamara mukaan luettuna) millimetreinä mitattuna kahdeksan senttimetrin päässä selän keskiviivasta viimeisen kylkiluun takaa.

4. Kaavaa sovelletaan 50–120 kilogramman painoisin ruhoihin.

II OSA

"Hennessy Grading probe 2 (HPG 2)"

1. Tässä osassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan, kun sianruhot luokitellaan "Hennessy Grading Probe 2 (HGP 2)" -laitteella.
2. Laitteella tallentaa heijastusspektroskopian avulla poikkileikkauksia mittauksista, jotka tallentuvat tunkeutumasyvyydestä ja valosignaalin takaisinsironnasta millimetrin murto-osina.
3. Mittauksessa käytetään määrättyjä optisia taajuusalueita, jotta sillä saadaan optimaalista tietoa lajien erilaisten kudosten väliseen ja sisäiseen objektiiviseen analysointiin.
4. "Hennessy Grading Probe" -laitteessa on oltava halkaisijaltaan 5,95 millimetriä leveä anturi, jossa on vieressä 6,3-millimetrinen terä, joka sisältää valodiodin (Siemens LED tyyppiä LYU 260-EO sekä valoilmaisin tyyppiä 58 MR). Anturin toimintaetäisyyden on oltava 0–120 millimetriä.
5. Mittaustulokset muutetaan arvioituksi vähärasvaisen lihan osuudeksi "HGP 2" -laitteella sekä siihen liitettyllä tietokoneella.
6. Ruhon vähärasvaisen lihan osuus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$Y = 68,9849 - 0,61123 \times GP2_F1 - 0,28522 \times GP2_F2 + 0,0242 \times GP2_M$$

jossa:

GP2_F1: Selän nahanalaisen rasvan paksuus (kamara mukaan luettuna) millimetreinä mitattuna kahdeksan senttimetrin päässä selän keskiviivasta heti viimeisen kylkiluun takaa.

GP2_F2: Selän nahanalaisen rasvan paksuus (kamara mukaan luettuna) millimetreinä mitattuna kuuden senttimetrin päässä selän keskiviivasta 12 senttimetriä kohti päätä F1:een nähden.

GP2_M: Lihaksen paksuus millimetreinä mitattuna samanaikaisesti ja samasta kohdasta kuin F2.

7. Kaavaa sovelletaan 50–120 kilogramman painoisin ruhoihin.

III OSA

"AutoFom III"

1. Tässä osassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan, kun sianruhot luokitellaan "AutoFom III" -laitteella.
2. 'AutoFom III' perustuu ultraääniteknologiaan ja tuottaa digitaalisen 3D-kuvan ruhosta. Ultraäänikuvan luo ruostumattomasta teräksestä valmistettuun kehikkoon upotetut 16 anturia.
3. Unionin vertailumenetelmän mukaisen vähärasvaisen lihan osuus ennakoidaan kaavan avulla tietokoneelta saatavien muuttujien perusteella. Muuttujat on poimittu ultraäänellä tehdystä kuvasta. Kuva-analyysistä saadaan tietokoneelle yli 50 muuttujaa. Tilastollinen analyysi vähentää tiedot kahteen osaan, joista molemmat ovat lineaarinen yhdistelmä samasta kuudesta tietokoneelta saadusta muuttujasta. Lopullinen kaava ilmaistaan tietokoneelta saaduilla muuttujilla:

$$Y = 55,2971 - 0,27747 \times R2P4 - 0,24594 \times R2P11 + 4,59557 \times R2P12 - 0,22981 \times R2P15 + 0,11882 \times R3P5 - 0,11719 \times R4P3$$

jossa:

R2P4: p2_selected_fat_mm. P2 rasvamitta valitussa kohdassa millimetreinä.

R2P11: minpair_value. Suodatinmaskia, joka valitsee kaksi aluetta 14 senttimetrin päässä toisistaan, sovelletaan poikkileikkausvektoriin. Tämä on vektorisuidatuksen tuloksen minimiarvo.

R2P12: P2_skew. Valitun P2:n ja ei valitun P2:n suhde. Todellinen käytettävä kohta on hieman lähempänä keskipistettä, jotta arvo ottaa huomioon kovin kallistuneet ruhot. Arvo on aina suurempi tai yhtä suuri kuin 1,0.

R2P15: minpair_value v2. Minpairarvon toinen versio.

Liha/kylkiluu rajapinta

R3P5: max_meat_mm. Lihan enimmäismäärän mitta. Maksimaalinen kylkiluukohta miinus rasvan minimikohta millimetreinä.

Rasva 1 rasvojen välinen rajapinta.

Rasva1-kerros mitataan kinkusta sekä viidennen ja kuudennen kylkiluun väliltä. Näitä kutsutaan B-kohdiksi.

R4P3: fat1_p2_selected. Rasva1-mittaukset valitussa P2-pisteessä.

4. Kaavaa sovelletaan 50–120 kilogramman painoisiin ruhoihin.

IV OSA

"Fat-O-Meat'er II (FOM II)" -laite

1. Tässä osassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan, kun sianruhot luokitellaan "Fat-O-Meat'er II (FOM II)" -laitteella.
2. Laite on "Fat-O-Meat'er" -mittausjärjestelmän uusi versio. "FOM II" -mittausvälineessä on optinen anturi, jossa on terä, paksuuden mittaustilaite, jonka toimintaetäisyys on 0–125 millimetriä, sekä tietojen keruu- ja analysointiyksikkö Carometec Touch Panel i15 computer (Ingress Protection IP69K). "FOM II" -laite muuttaa mittauksia arvioituihin vähärasvaisen lihan osuudeksi.
3. Ruhon vähärasvaisen lihan osuus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$Y = 68,5549 - 0,5485 \times FOM_F1 - 0,26491 \times FOM_F2 + 0,0153 \times FOM_M$$

jossa:

FOM_F1: selän nahanalaisen rasvan paksuus millimetreinä mitattuna kahdeksan senttimetrin päästä selän keskiviivasta kolmanneksi ja neljänneksi takimmaisen lannenikaman välistä.

FOM_F2: selän nahanalaisen rasvan paksuus millimetreinä mitattuna kuuden senttimetrin päästä selän keskiviivasta kolmanneksi ja neljänneksi takimmaisen lannenikaman välistä.

FOM_M: lihaksen paksuus millimetreinä mitattuna samanaikaisesti ja samasta kohdasta kuin F2.

4. Kaavaa sovelletaan 50–120 kilogramman painoisiin ruhoihin.

V OSA

"Hennessy Grading probe 7 (HPG 7)"

1. Tässä osassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan, kun sianruhot luokitellaan "Hennessy Grading Probe 7 (HGP 7)" -laitteella.
2. Laite tallentaa heijastusspektroskopian avulla poikkileikkauksia mittauksista, jotka tallentuvat tunkeutumasyvyydestä ja valosignaalien takaisinsironnasta millimetrin murto-osina.
3. Mittauksessa käytetään määrättyjä optisia taajuusalueita, jotta sillä saadaan optimaalista tietoa lajien erilaisten kudosten väliseen ja sisäiseen objektiiviseen analysointiin.
4. "Hennessy Grading Probe" -laitteessa on oltava halkaisijaltaan 5,95 millimetriä leveä anturi, jossa on vieressä 6,3-millimetrinen terä, joka sisältää valodiodin (Siemens LED tyyppiä LYU 260-EO sekä valoilmaisin tyyppiä 58 MR). Anturin toimintaetäisyyden on oltava 0–120 millimetriä.
5. Mittaustulokset muutetaan arvioituksi vähärasvaisen lihan osuudeksi "HGP 7" -laitteella sekä siihen liitettyllä tietokoneella.
6. Mittakäyrän arviointi on hieman erilaista "HGP 2":lla ja "HGP 7":llä.
7. Ruhon vähärasvaisen lihan osuus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$Y = 69,199 - 0,70871 \times GP7_F1 - 0,20261 \times GP7_F2 + 0,0272 \times GP7_M$$

jossa:

GP7_F1: Selän nahanalaisen rasvan paksuus (kamara mukaan luettuna) millimetreinä mitattuna 8 senttimetrin päässä selän keskiviivasta heti viimeisen kylkiluun takaa.

GP7_F2: Selän nahanalaisen rasvan paksuus (kamara mukaan luettuna) millimetreinä mitattuna 6 senttimetrin päässä selän keskiviivasta 12 senttimetriä kohti päätä F1:een nähden.

GP7_M: Lihaksen paksuus millimetreinä mitattuna samanaikaisesti ja samasta kohdasta kuin F2.

8. Kaavaa sovelletaan 50–120 kilogramman painoisiin ruhoihin.
-

EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS,**annettu 2 päivänä heinäkuuta 2014,****valvottavien yhteisöjen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamien valvontatietojen toimittamisesta EKP:lle komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 nojalla****(EKP/2014/29)****(2014/477/EU)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon kehityksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) 16 päivänä huhtikuuta 2014 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 ⁽²⁾ (EKP/2014/17), ja erityisesti sen 21 artiklan ja 140 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon valvontaelimen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Luottolaitosten on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽³⁾ ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 ⁽⁴⁾ mukaisia vaatimuksia säännöllisestä raportoinnista.
- (2) Euroopan keskuspankilla (EKP) on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan puitteissa yksinomainen toimivalta hoitaa vakavaraisuusvalvontatarkoituksissa kyseisen asetuksen 4 artiklassa säädetyt tehtävät. EKP varmistaa kyseisiä tehtäviä suorittaessaan unionin lainsäädännön niiden säännösten noudattamisen, joilla luottolaitoksille asetetaan vakavaraisuusvaatimuksia raportoinnin suhteen.
- (3) Sekä EKP:lla että kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 2 kohdan ja YVM-kehysasetuksen 21 artiklan mukaisesti tietojenvaihtovelvollisuus. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on annettava EKP:lle kaikki tarvittavat tiedot sille asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annettujen tehtävien hoitamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n toimivaltaa vastaanottaa suoraan luottolaitosten raportointia tietoja tai saada niihin jatkuvasti suora pääsy.
- (4) Valvottavien yhteisöjen on YVM-kehysasetuksen 140 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselleen kaikki tiedot, jotka on raportoitava säännöllisesti asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti. Kaikki valvottavien yhteisöjen ilmoittamat tiedot on toimitettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, ellei erikseen toisin ole säädetty. Kyseisten viranomaisten on suoritettava ensimmäiset tietojen tarkistukset ja annettava tiedot EKP:n saataville.
- (5) Tapa, jolla kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toimittavat EKP:lle valvottavilta yhteisöiltä vastaanottamansa tiedot, on määriteltävä tarkemmin valvontaa koskevaan raportointiin liittyvien EKP:n tehtävien suorittamista varten. Erityisesti olisi määriteltävä tarkemmin näiden tietojen toimittamisen muoto, tiheys ja ajoitus sekä toimivaltaisten viranomaisten tehtäviin ennen tietojen toimittamista EKP:lle kuuluvien laaduntarkastusten yksityiskohdat.

⁽¹⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista 16 päivänä huhtikuuta 2014 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014 (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

- (6) Valvontaelimen jäsenten, valvontatehtäviä hoitavan EKP:n henkilöstön ja osallistuvien jäsenvaltioiden lähetetyn henkilöstön on noudatettava Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 37 artiklassa ja asiaa koskevissa unionin säädöksissä vahvistettuja salassapitovelvollisuuksia asetuksen (EU) N:o 1024/2013 27 artiklan mukaisesti. EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava erityisesti tietojenvaihtoa ja salassapitovelvollisuutta koskevia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽¹⁾säännöksiä.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tässä päätöksessä säädetään YVM-kehysasetuksen 21 artiklan nojalla menettelyistä, jotka koskevat valvottavien yhteisöjen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille raportointien tietojen toimittamista EKP:lle täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan YVM-kehysasetuksessa vahvistettuja määritelmiä.

3 artikla

Ilmoituspäivämäärät

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle 1 artiklassa tarkoitetut ja valvottavien ryhmittymien ja yhteisöjen niille raportoitavat tiedot viimeistään seuraavina ajankohtina:

- 1) täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 tarkoitettuja ilmoituspäivämääriä seuraavana 10. työpäivänä klo 12.00 (CET) ⁽²⁾ mennessä, kun on kyse:
 - a) osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla olevista merkittävistä valvottavista ryhmittymistä;
 - b) merkittävistä valvottavista yhteisöistä, jotka eivät kuulu valvottavaan ryhmittymään;
 - c) valvottavista ryhmittymistä alakonsolidointiryhmän tasolla sekä valvottavista yhteisöistä, jotka kuuluvat valvottavaan ryhmittymään, kun ne luokitellaan jäsenvaltiossaan merkittäväksi kolmen merkittävimmän luottolaitoskriteerin mukaisesti;
 - d) muista valvottavista ryhmittymistä ja yhteisöistä, jotka ovat mukana niiden laitosten luettelossa, joilla on raportointivelvollisuus Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV) päätöksen EBA/DC/090 ⁽³⁾ 3 artiklan mukaisesti;
- 2) täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 tarkoitettuja ilmoituspäivämääriä seuraavana 25. työpäivänä virka-ajan päättyessä, kun on kyse:
 - a) merkittävistä valvottavista alakonsolidointiryhmän tason ryhmittymistä, mikäli kyseisiä tietoja ei ole toimitettu 1 alakohdan mukaisesti;
 - b) merkittävistä valvottavista valvottavaan ryhmittymään kuuluvista yhteisöistä, mikäli kyseisiä tietoja ei ole toimitettu 1 alakohdan mukaisesti;
- 3) täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 tarkoitettuja ilmoituspäivämääriä seuraavana 25. työpäivänä virka-ajan päättyessä, kun on kyse:
 - a) osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla olevista vähemmän merkittävistä valvottavista ryhmittymistä, mikäli kyseisiä tietoja ei ole toimitettu 1 alakohdan mukaisesti;
 - b) vähemmän merkittävistä valvottavista yhteisöistä, jotka eivät kuulu valvottavaan ryhmittymään, mikäli kyseisiä tietoja ei ole toimitettu 1 alakohdan mukaisesti;

⁽¹⁾ Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Keski-Euroopan aikaan (CET) vaikuttaa Keski-Euroopan kesäaika.

⁽³⁾ Tammikuun 24 päivänä 2014 annettu Euroopan pankkiviranomaisen päätös EBA/DC/090 toimivaltaisten viranomaisten raportoinnista EPV:lle. Teksti on saatavissa EPV:n verkkosivustolla osoitteessa www.eba.europa.eu

- 4) täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 tarkoitettuja ilmoituspäivämääriä seuraavana 35. työpäivänä virka-ajan päättyessä, kun on kyse:
- a) vähemmän merkittävistä valvottavista alakonsolidointiryhmän tason ryhmittymistä, mikäli kyseisiä tietoja ei ole toimitettu 1 alakohdan mukaisesti;
 - b) vähemmän merkittävistä valvottavista valvottavaan ryhmittymään kuuluvista yhteisöistä, mikäli kyseisiä tietoja ei ole toimitettu 1 alakohdan mukaisesti.

4 artikla

Tietojen laaduntarkastukset

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on valvottava EKP:n saataville toimitettuja tietoja ja varmistettava niiden laatu ja luotettavuus. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteessä XV määritettyjä, Euroopan pankkiviranomaisen kehittämiä ja ylläpitämiä validointisääntöjä, ja niiden on sovellettava EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten määrittämiä muita laaduntarkastuksia.
2. Validointisääntöjen ja laaduntarkastusten lisäksi tiedot on toimitettava seuraavien täsmällisyyttä koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:
 - a) kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa annettava tietoa toimitettuihin tietoihin liittyvistä muutoksista; ja
 - b) tietojen on oltava täydellisiä: niissä esiintyvät puutteet on mainittava ja selitettävä EKP:lle, ja tietoja on tarvittaessa täydennettävä ilman aiheetonta viivästystä.

5 artikla

Laatua koskevat tiedot

1. Kansallisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle ilman aiheetonta viivästystä selvitykset, jos tietyn luokittelutaulukon tietojen laatua ei voida taata.
2. Lisäksi kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle toimitettuihin tietoihin tehtyjen merkittävien muutosten syyt.

6 artikla

Tietojen toimittamismuodon määrittäminen

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tässä päätöksessä määritetyt tiedot XBRL:n (eXtensible Business Reporting Language) luokituksen mukaisesti, jotta täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 680/2014 koskevaa tietojenvaihtoa varten tarjottaisiin yhdenmukainen tekninen muoto.
2. Valvottavat yhteisöt on tunnistettava tietojen toimittamisen yhteydessä (alustavan) oikeushenkilötunnuksen avulla.

7 artikla

Ensimmäisen raportoinnin viitepäivämäärät

1. Ensimmäisinä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina raportoinnin viitepäivämäärinä sovelletaan päätöksen EBA/DC/090 8.8.1 artiklassa vahvistettuja päivämääriä.
2. Ensimmäinen 3 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu raportoinnin viitepäivämäärä on 31 päivä joulukuuta 2014.

8 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Vuoden 2014 raportoinnin viitepäivämäärien osalta 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kansallisten toimivaltaisten viranomaisten raportoinnin ilmoituspäivämääriin sovelletaan päätöksen EBA/DC/090 8.8.2 artiklan vahvistettuja päivämääriä.

2. Raportoinnin viitepäivämäärästä 31. joulukuuta 2014 raportoinnin viitepäivämäärään 31. joulukuuta 2015 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten raportoinnin ilmoituspäivämäärinä pidetään 30. työpäivän päättymisajankohtaa siitä lukien, kun valvottavat yhteisöt ovat toimittaneet tiedot kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle 4 päivään marraskuuta 2014 mennessä 1 artiklassa tarkoitetut tiedot, jotka koskevat
- a) valvottavia ryhmittymiä ja valvottavia yhteisöjä, joista on tehtävä kattava arviointi päätöksen EKP/2014/3 ⁽¹⁾ mukaisesti;
- b) muita valvottavia ryhmittymiä ja valvottavia yhteisöjä, jotka ovat sijoittautuneet osallistuvaan jäsenvaltioon sillä hetkellä, kun ne on sisällytetty Euroopan pankkiviranomaiselle tehtävää raportointia koskevien laitosten luetteloon päätöksen EBA/DC/090 3 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Osoitus

Tämä päätös osoitetaan osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 2 päivänä heinäkuuta 2014.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Luottolaitoksista, joista tehdään kattava arviointi, 4 päivänä helmikuuta 2014 annettu Euroopan keskuspankin päätös EKP/2014/3 (EUVL L 69, 8.3.2014, s. 107).

SUOSITUKSET

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 14 päivänä heinäkuuta 2014,

periaatteista kuluttajien ja sähköisten rahapelipalvelujen pelaajien suojelemiseksi sekä alaikäisten sähköisen rahapelaamisen estämiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/478/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 292 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio järjesti vuonna 2011 julkisen kuulemisen vihreästä kirjastaan ⁽¹⁾, joka käsittelee sähköisesti välitettäviä rahapelejä sisämarkkinoilla. Kuulemisessa yksilöitiin jäsenvaltioiden yhteiset tavoitteet, jotka liittyvät sähköisten rahapelipalvelujen sääntelyyn, ja se auttoi määrittämään unionin toiminnan ensisijaiset alat.
- (2) Lokakuun 23 päivänä 2012 antamassaan tiedonannossa ”Kohti sähköisesti välitettävien rahapeliä kattavaa eurooppalaista kehystä” ⁽²⁾ komissio ehdottaa useita toimia, joilla pyritään vastaamaan sähköiseen rahapelaamiseen liittyviin sääntelyllisiin, yhteiskunnallisiin ja teknisiin haasteisiin. Tiedonannossa komissio ilmoittaa erityisesti, että se aikoo antaa suosituksen kuluttajien, myös alaikäisten, suojelusta sähköisten rahapelipalvelujen alalla sekä sähköisiä rahapelipalveluja koskevasta vastuullisesta kaupallisesta viestinnästä. Tässä suosituksessa on tarkoitus yhdistää molemmat mainitut aiheet, parantaa kuluttajien ja pelaajien suojelua sekä estää alaikäisten sähköinen rahapelaaminen. Suosituksen tavoitteena on varmistaa, että rahapelaaminen säilyy vain ajanvietteenä, kuluttajille tarjotaan turvallinen rahapeliympäristö ja käytössä on toimenpiteet, joilla torjutaan taloudellisten tai sosiaalisten haittojen riskiä, sekä vahvistaa toimet, jotka tarvitaan alaikäisten sähköisen rahapelaamisen estämiseksi.
- (3) Syyskuun 10 päivänä 2013 antamassaan päätöslauselmassa ⁽³⁾, joka käsittelee sähköisesti välitettäviä rahapelejä sisämarkkinoilla, Euroopan parlamentti kehotti komissiota tutkimaan mahdollisuutta saada vapaaehtoisia pelikieltoja koskevat kansalliset rekisterit yhteentoimiviksi, tiedottamaan peliriippuvuuden riskeistä ja harkitsemaan kolmannen osapuolen suorittamia pakollisia henkilöllisyystarkastuksia. Euroopan parlamentti ehdotti myös, että sähköistä rahapelaamista tarjoavat operaattorit velvoitetaan antamaan rahapeliverkkosivustolla tietoja sääntelyviranomaisista, esittämään alaikäisille tarkoitettuja varoituksia ja tiedottamaan vapaaehtoisista pelirajoituksista. Lisäksi Euroopan parlamentti vaati vastuullista kaupallista viestintää koskevia yhteisiä periaatteita. Se suositti, että kaupallisen viestinnän olisi sisällettävä selkeitä varoituksia pakonomaisen pelaamisen seurauksista ja peliriippuvuuden riskeistä. Kaupallinen viestintä ei saisi olla liiallista eikä sisällöltään erityisesti alaikäisille suunnattua tai sellaista, että se todennäköisesti kohdistuu alaikäisiin.
- (4) Myös Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on kehottanut komissiota puuttumaan asiaan kuluttajansuojan parantamiseksi sähköisen rahapelaamisen osalta sekä alaikäisten suojelemiseksi ⁽⁴⁾.
- (5) Unionin tason yhdenmukaistamisen puuttuessa jäsenvaltiot voivat periaatteessa asettaa vapaasti rahapelipolitiikkansa tavoitteet ja määrittää haluamansa suojan tason kuluttajien terveyden suojelemiseksi. Euroopan unionin tuomioistuin on antanut yleiset tulkintaohjeet perusvapauksista (sähköisten) rahapeliä sisämarkkinoilla ottaen huomioon rahapelitoiminnan erityisluonteen. Vaikka jäsenvaltiot voivat rajoittaa sähköisten rahapelipalvelujen

⁽¹⁾ KOM(2011) 128 lopullinen.

⁽²⁾ COM(2012) 596 final.

⁽³⁾ P7_TA(2013)0348.

⁽⁴⁾ 2012/2322(INI).

rajatylittävää tarjontaa suojatakseen yleisen edun mukaisia tavoitteita, niiden on kuitenkin osoitettava, että kyseinen toimenpide on sopiva ja tarpeellinen. Jäsenvaltioilla on velvollisuus osoittaa, että yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin pyritään johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla ⁽¹⁾.

- (6) Euroopan unionin tuomioistuin on myös vahvistanut perussäännöt erityisesti monopoliehdoin tarjottavia rahapelipalveluja koskevasta kaupallisesta viestinnästä. Julkisen monopolin haltijan harjoittaman mainonnan on oltava maltillista ja rajoitettava tiukasti siihen, mikä on tarpeen kuluttajien ohjaamiseksi valvottujen pelien pariin. Mainonnalla ei saa pyrkiä lisäämään kuluttajien luonnollista peliviettä kannustamalla heitä osallistumaan aktiivisesti rahapelaamiseen esimerkiksi arkipäiväistämällä tällaista pelaamista tai lisäämällä rahapelaamisen kiinnostavuutta huomiota herättävillä mainoksilla, joissa korostetaan mahdollisuutta suuriin voittoihin. Erityisesti on erotettava toisistaan yhtäältä monopolin haltijan strategiat, joiden ainoana tarkoituksena on tiedottaa mahdollisille asiakkaille monopolin haltijan tuotteiden olemassaolosta ja joilla on tarkoitus taata rahapelien säännöllinen saatavuus ohjaamalla pelaajat valvottujen pelimuotojen pariin, ja toisaalta strategiat, joilla kannustetaan ja innostetaan osallistumaan aktiivisesti tällaisten pelien pelaamiseen ⁽²⁾.
- (7) Kuluttajien ja terveyden suojelu ovat jäsenvaltioiden tärkeimmät yleisen edun mukaiset tavoitteet kansallisissa rahapelikehyksissä, joiden tavoitteena on ehkäistä ongelmapelaamista ja suojella alaikäisiä.
- (8) Säännöissä ja politiikoissa, jotka jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön saavuttaakseen yleisen edun mukaiset tavoitteet, on suuria eroja. Unionin tason toiminnalla jäsenvaltioita kannustetaan tarjoamaan korkeatasoinen suoja koko unionissa ottaen erityisesti huomioon rahapelaamiseen liittyvät riskit, jotka voivat johtaa pelaamishäiriöön tai muihin kielteisiin henkilökohtaisiin ja sosiaalisiin seurauksiin.
- (9) Tämän suosituksen tarkoituksena on suojella kuluttajien ja pelaajien terveyttä ja minimoida siten myös mahdolliset taloudelliset vahingot, joita voi aiheutua pakonomaisesta tai liiallisesta rahapelaamisesta. Tätä varten suosituksessa suositetaan periaatteita, joilla pyritään kuluttajien, pelaajien ja alaikäisten korkeatasoiseen suojaan sähköisten rahapelipalvelujen osalta. Valmistellessaan tätä suositusta komissio on ottanut huomioon jäsenvaltioiden hyvät käytännöt.
- (10) Sähköisiä rahapelipalveluja tarjotaan ja käytetään laajalti. Sähköinen rahapelaaminen on palvelutoimintaa, joka tuotti EU:ssa 10,54 miljardia euroa tuloja vuonna 2012. Teknologian kehitys, internetin käyttömahdollisuuksien lisääntyminen ja kätevät mobiiliteknologiat lisäävät sähköisen rahapelaamisen saatavuutta ja vauhdittavat sen kasvua. Riittävän selkeiden tai avointen tietojen puute voi kuitenkin johtaa väärin valintoihin. Lisäksi verkkope-laajat etsivät vaihtoehtoisia pelimahdollisuuksia aina kokiessaan, ettei tarjonta ole riittävän houkuttelevaa.
- (11) Rahapelaamista koskevaa kaupallista viestintää levitetään monenlaisen median, kuten lehdistön, suoramainonnan, audiovisuaalisen median ja ulkomainonnan välityksellä sekä sponsoroinnin avulla. Tämä voi johtaa siihen, että alaikäisten kaltaiset muita heikommassa asemassa olevat ryhmät tuntevat houkutusta rahapelaamiseen. Sähköisiä rahapelipalveluja koskevalla kaupallisella viestinnällä voidaan toisaalta ohjata kuluttajia sallitun ja säännellyn tarjonnan pariin esimerkiksi näyttämällä operaattorin tunnistetiedot ja välittämällä totuudenmukaisia tietoja rahapelaamisesta, muun muassa ongelmapelaamisen riskeistä, sekä asianmukaisia varoitusviestejä, missä kaupallisella viestinnällä voi olla tärkeä rooli.
- (12) Jotkut rahapelaamista harrastavat henkilöt voivat kärsiä omasta käyttäytymisestään siinä määrin, että se vaikuttaa kyseiseen henkilöön tai hänen perheeseensä, kun taas toisille koituu vakavia vahinkoja patologisesta rahapelaamisesta. Arvion mukaan 0,1–0,8 prosenttia aikuisväestöstä kärsii pelaamishäiriöstä, minkä lisäksi 0,1–2,2 prosentilla aikuisväestöstä esiintyy potentiaalisesti ongelmallista pelaamiskäyttäytymistä ⁽³⁾. Sen vuoksi tarvitaan ennalta ehkäisevää lähestymistapaa, jotta sähköisiä rahapelipalveluja tarjottaisiin ja markkinoitaisiin sosiaalisesti vastuullisella tavalla erityisesti sen varmistamiseksi, että rahapelaaminen pysyy vain virkistystoimintana ja ajanvietteenä.
- (13) Alaikäiset altistuvat usein rahapelaamiselle käyttäessään internetiä, mobiilisovelluksia ja mediaa, joissa mainostetaan rahapelejä, sekä rahapelien ulkomainonnan välityksellä. Lisäksi alaikäiset seuraavat urheilukilpailuja, joita rahapeliyritykset sponsoroivat tai joissa esiintyy rahapelaamiseen liittyvää mainontaa, tai osallistuvat tällaisiin kilpailuihin. Sen vuoksi tämän suosituksen yhtenä tavoitteena on estää se, että alaikäisiä vahingoitetaan tai käytetään hyväksi rahapelaamisen yhteydessä.

⁽¹⁾ Asiat C-186/11 ja C-209/11, Stanleybet International, asia C-316/07, Stoss ja muut, sekä oikeuskäytäntö, johon viitataan.

⁽²⁾ Asia C-347/09, Dickinger ja Omer, sekä oikeuskäytäntö, johon viitataan.

⁽³⁾ ALICE RAP policy paper series: "Gambling: two sides of the same coin — recreational activity and public health problem". ALICE RAP on tutkimushanke, jota rahoitetaan seitsemännestä tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmasta (www.alicerap.eu).

- (14) On yhä yleisempää, että unioniin sijoittautuneilla sähköistä rahapelaamista tarjoavilla operaattoreilla on toimilupia useissa eri jäsenvaltioissa, jotka ovat valinneet toimilupaperusteiset järjestelmät rahapelaamisen sääntelyyn. Operaattorit voisivat hyötyä yhtenäisemmästä lähestymistavasta. Lisäksi moninkertaiset noudattamisvaatimukset voivat johtaa infrastruktuuriin ja kustannusten tarpeettomaan päällekkäisyyteen, mikä aiheuttaa sääntelyviranomaisille turhaa hallinnollista rasitusta.
- (15) On asianmukaista kehottaa jäsenvaltioita ehdottamaan sääntöjä, joiden mukaisesti kuluttajille annetaan tietoa sähköisestä rahapelaamisesta. Tällaisilla säännöillä olisi ehkäistävä rahapelaamiseen liittyvien häiriöiden kehittymistä, estettävä alaikäisiä käyttämästä rahapelipalveluja ja saatava kuluttajat luopumaan palveluista, jotka eivät ole sallittuja ja voivat sen vuoksi olla haitallisia.
- (16) Tarvittaessa tämän suosituksen periaatteet olisi osoitettava paitsi operaattoreille myös kolmansille osapuolille, niin kutsutuille sidosyrityksille, joiden sallitaan markkinoida sähköisiä rahapelipalveluja operaattorin puolesta.
- (17) On asianmukaista, että kuluttajille ja pelaajille tiedotetaan paremmin sellaisista sähköisistä rahapelipalveluista, joita ei sallita unionin oikeuden eikä sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa sähköistä rahapelipalvelua käytetään, minkä lisäksi on asianmukaista torjua tällaisia palveluja. Jäsenvaltioiden, jotka eivät salli tiettyä sähköistä rahapelipalvelua, ei pitäisi myöskään sallia kyseistä palvelua koskevaa kaupallista viestintää tässä yhteydessä.
- (18) Rekisteröintiprosessissa, jossa pelitili avataan, on tarkoitus todentaa kyseisen henkilön henkilöllisyys ja mahdollistaa pelaajan käyttäytymisen seuraaminen. On olennaisen tärkeää suunnitella rekisteröinti siten, että sillä estetään kuluttajia keskeyttämästä rekisteröintiprosessia ja siirtymästä sääntelemättömille rahapeliverkkosivustoille.
- (19) Vaikka rekisteröinti, johon kuuluu toisinaan offline-vaiheita tai manuaalisia vaiheita, on otettu eri jäsenvaltioissa eri tavalla käyttöön, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että henkilötiedot voidaan todentaa tehokkaasti, jotta rekisteröinti saataisiin helpommin päätökseen.
- (20) On tärkeää, että pelitileistä tehdään pysyviä vasta sen jälkeen, kun pelaajien antamat henkilötiedot on todennettu. Suotavaa on, että pelaajille annetaan mahdollisuus käyttää väliaikaisia tilejä ennen kuin heidän tileistään tulee pysyviä. Tällaisten tilien tilapäisyyden vuoksi niillä olisi oltava kiinteä nimellisarvo, eikä pelaajille saisi antaa mahdollisuutta nostaa talletuksia tai voittoja.
- (21) Pelaajien ja heidän varojensa suojelemiseksi sekä läpinäkyvyyden varmistamiseksi käytössä olisi oltava menettelyt sellaisten pelitilien tarkistamiseksi, joita ei ole käytetty aktiivisesti tietynpituisena aikana, sekä menettelyt pelitilin pysyvää tai väliaikaista sulkemista varten. Lisäksi pelitili olisi peruttava, jos henkilö todetaan alaikäiseksi.
- (22) Varoitustilavaihtojen osalta ajastinvaihtoehtona olisi tarvittaessa oltava pelaajan nähtävissä pelisession aikana.
- (23) Pelaajia olisi tuettava siten, että talletusrajojen asettamisen lisäksi heille voidaan tarjota muita suojoitoimenpiteitä, kuten mahdollisuutta asettaa panos- tai tappiorajoja talletusrajojen lisäksi.
- (24) Jotta estettäisiin pelaamishäiriön kehittyminen, operaattorilla olisi myös oltava mahdollisuus ohjata pelaajaa asettamaan peliestoja tai sulkea pelaaja pois pelistä, jos pelaamiskäyttäytymisessä esiintyy huolestuttavia muutoksia. Tällaisissa tilanteissa operaattorin olisi ilmoitettava pelaajalle perusteensa ja ohjattava pelaaja saamaan apua tai hoitoa.
- (25) Operaattorit ovat urheilujoukkueiden ja -tapahtumien merkittäviä sponsoreita Euroopassa. Jotta sähköisten rahapelipalvelujen tarjoajien harjoittama sponsorointi saataisiin vastuullisemmaksi, olisi asetettava selkeät vaatimukset sponsoroinnin avoimuudesta ja vastuullisuudesta. Selkeämpiä vaatimuksia tarvitaan erityisesti sen estämiseksi, että rahapelioperaattoreiden harjoittama sponsorointi vaikuttaa haitallisesti alaikäisiin.
- (26) Lisäksi on tarpeen tiedottaa riskeistä, kuten petoksista, joita liittyy sellaisiin yleisiin verkkosivustoihin, jotka ovat kaiken valvonnan ulkopuolella unionissa.

- (27) Yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamista on suojattava tehokkaalla valvonnalla. Jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, vahvistettava operaattoreita koskevat selkeät ohjeet ja annettava helposti saatavilla olevaa tietoa kuluttajille, pelaajille ja heikommassa asemassa oleville ryhmille, alaikäiset mukaan luetuina.
- (28) Käytännössä voi olla tärkeä rooli tässä suosituksessa esitettyjen kaupallista viestintää koskevien periaatteiden tehokkaassa soveltamisessa ja valvonnassa.
- (29) Tämä suositus ei vaikuta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ eikä neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽²⁾ soveltamiseen.
- (30) Tässä suosituksessa säädettyjen periaatteiden soveltamiseen liittyy henkilötietojen käsittelyä. Sen vuoksi sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽³⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/58/EY⁽⁴⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

I TARKOITUS

- Jäsenvaltioille suositetaan, että ne vahvistavat sähköisiä rahapalveluja ja niihin liittyvää vastuullista kaupallista viestintää koskevat periaatteet saavuttaakseen kuluttajien, pelaajien ja alaikäisten suojelussa korkean tason ja varjellakseen heidän terveyttään sekä minimoidakseen taloudelliset vahingot, joita pakonomainen tai liiallinen rahapelaaminen voi aiheuttaa.
- Tämä suositus ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen säännellä rahapalveluja.

II MÄÄRITELMÄT

- Tässä suosituksessa tarkoitetaan:

- 'sähköisellä rahapalvelulla' palvelua, johon liittyy sellaisen panoksen asettaminen, jolla on rahallista arvoa, rahapeleissä, mukaan luettuina pelit, joissa taidolla on osuutensa, kuten arpajaiset, kasinopelit, pokeripelit ja vedonlyöntitoiminta, ja jota tarjotaan millä tahansa keinoin etäpalveluna, sähköisessä muodossa tai muun viestintää helpottavan tekniikan avulla ja palvelun vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä;
- 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii muussa kuin elinkeinonsa, liiketoimintaansa tai ammattiinsa liittyvässä tarkoituksessa;
- 'pelaajalla' luonnollista henkilöä, jolla on operaattorin tarjoama pelitili ja joka osallistuu sähköiseen rahapalveluun;
- 'pelitilillä' pelaajan avaamaa tiliä, jolle kirjataan kaikki operaattorin kanssa suoritettavat transaktiot;
- 'alaikäisellä' henkilöä, joka ei ole vielä saavuttanut sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vahvistettua vähimmäisikää, jota sähköiseen rahapalveluun osallistuminen edellyttää;
- 'operaattorilla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saa tarjota sähköistä rahapalvelua, sekä jokaista, joka toimii tällaisen henkilön puolesta tai nimissä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/ETY, 98/27/ETY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- g) 'kaupallisella viestinnällä' kaikkia viestintämuotoja, joiden tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää operaattorin tavaroiden tai palvelujen myyntiä tai kyseisen operaattorin imagoa;
- h) 'sponsoroinnilla' operaattorin ja sponsoroitavan osapuolen välistä sopimussuhdetta, jonka mukaan operaattori tarjoaa rahoitus- tai muuta tukea urheilun tai taiteen alalla järjestölle, tapahtumalle, joukkueelle tai yksittäiselle henkilölle kaupallisen viestinnän tai muiden etujen vastikkeena miellelyhtymän luomiseksi operaattorin imagon, tavaramerkkien tai tuotteiden ja sponsorointikohteen välille.

III TIEVOAATIMUKSET

- 4. Seuraavat tiedot olisi esitettävä näkyvästi operaattorin rahapeliverkkosivuston etusivulla, ja niihin olisi voitava päästä kaikilta verkkosivuston sivuilta:
 - a) yritystä koskevat tiedot tai muut tiedot, joilla varmistetaan, että operaattori on tunnistettavissa ja siihen voidaan ottaa yhteyttä, seuraavat mukaan luettuina:
 - i) yrityksen nimi;
 - ii) rekisteröintipaikka;
 - iii) sähköpostiosoite;
 - b) merkki, jossa ilmaisee rahapelaamisen alaikärajan;
 - c) vastuullista rahapelaamista koskeva viesti, joka antaa enintään yhdellä klikkauksella
 - i) tiedot siitä, että rahapelaaminen voi olla vahingollista, jollei sitä hallita;
 - ii) tiedot verkkosivustolla olevista pelaajaa tukevista toimenpiteistä;
 - iii) itsearviointitestit, joiden avulla pelaajat voivat arvioida pelaamiskäyttäytymistään;
 - d) linkki vähintään yhteen järjestöön, joka tarjoaa pelaamishäiriöihin liittyvää tietoa ja apua.
- 5. Operaattorin ja kuluttajan välisen sopimussuhteen ehdot ja edellytykset olisi ilmoitettava täsmällisesti ja helposti luettavassa muodossa. Niiden olisi täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) niissä olisi oltava tiedot ainakin pelitililtä ottojen ajoituksista ja rajoista ja pelitilin transaktioihin mahdollisesti liittyvistä maksuista sekä linkki kuhunkin peliin sovellettavista palautusprosenteista;
 - b) kuluttajan olisi hyväksyttävä ja vahvistettava ne V jaksossa tarkoitetun rekisteröintiprosessin aikana;
 - c) ne olisi annettava sähköisessä muodossa saataville tavalla, joka antaa kuluttajalle mahdollisuuden tallentaa ja hakea kyseiset tiedot sekä kaikki muutokset, joista ilmoitetaan kuluttajalle.
- 6. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiedot operaattorin rahapeliverkkosivustolla olevia pelejä ja vedonlyöntejä koskevista säännöistä ja niiden muutoksista ovat kuluttajan saatavilla.
- 7. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattorin rahapeliverkkosivustolla annetaan tiedot rahapelaamisen sääntelyviranomaisesta sen osoittamiseksi, että operaattorilla on toimilupa.

IV ALAIKÄISET

- 8. Kukaan alaikäinen ei saisi pelata rahapeliverkkosivustolla tai olla pelitilin haltija.
- 9. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattorilla on käytössään menettelyt, joiden tavoitteena on estää alaikäisten rahapelaaminen ja joihin kuuluvat muun muassa iänvarmistukset V jaksossa tarkoitetun rekisteröintimenettelyn aikana.
- 10. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä sitä, että rahapelisivustoilla annetaan linkit esto-ohjelmiin, jotta estettäisiin alaikäisten pääseminen rahapelisivustoille.

11. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sähköisiä rahapelipalveluja koskevalla viestinnällä ei vahingoiteta alaikäisiä tai yllytetä heitä pitämään rahapelaamista vapaa-ajan toimintansa luonnollisena osana.
12. Kaupallisessa viestinnässä olisi mainittava selvästi, että alaikäiset eivät saa pelata rahapelejä, ja ilmoitettava rahapelaamisen alaikäraja.
13. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä sitä, että kaupallista viestintää ei lähetetä, näytetä tai helpoteta
 - a) mediassa tai ohjelmissa, joissa alaikäisten odotetaan olevan kohderyhmänä;
 - b) alaikäisille suunnatuilla verkkosivustoilla;
 - c) sellaisten paikkojen läheisyydessä, joissa alaikäiset yleensä viettävät aikaa ja joissa heidän odotetaan olevan kohderyhmänä ja joihin kuuluvat ainakin koulut.
14. Kaupallisessa viestinnässä ei saisi
 - a) käyttää hyväksi alaikäisten kokemattomuutta tai tiedonpuutetta;
 - b) käyttää alaikäisiä tai nuoria esittäviä kuvia tai erityisesti alaikäisiin vetoavia kampanjoita;
 - c) vedota alaikäisiin tai nuoriin heijastamalla nuorisokulttuuritoimintaa tai yhdistämällä rahapelaaminen tällaiseen toimintaan;
 - d) antaa ymmärtää, että rahapelaaminen merkitsee siirtymistä nuoruudesta aikuisuuteen.

V PELAAJAN REKISTERÖIMINEN JA PELITILI

15. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että henkilö saa käyttää sähköistä rahapelipalvelua vain, jos hänet on rekisteröity pelaajaksi ja hän on operaattorin tarjoaman pelitilin haltija.
16. Rekisteröintiprosessissa olisi vaadittava seuraavat tiedot pelitilin avaamiseen:
 - a) nimi;
 - b) osoite;
 - c) syntymäaika;
 - d) sähköpostiosoite tai matkapuhelinnumero.
17. Pelaajan olisi vahvistettava tai operaattorin olisi todennettava ilmoitettu sähköpostiosoite tai matkapuhelinnumero. Näiden tietojen olisi mahdollistettava operaattorin ja pelaajan välinen suora ja tulokellinen yhteydenpito ja viestintä.
18. Pelaajan henkilötiedot olisi todennettava. Jos suora sähköinen todentaminen ei ole mahdollista tai käytössä, jäsenvaltioita kannustetaan helpottamaan pääsyä kansallisiin rekistereihin, tietokantoihin tai muihin virallisiin asiakirjoihin, joiden avulla operaattorit voivat todentaa henkilötiedot.
19. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että aina kun henkilön henkilöllisyyttä tai ikää ei voida todentaa, rekisteröintiprosessi, jossa pelitili avataan, väliaikainen pelitili mukaan luettuna, peruutetaan.
20. Jäsenvaltioita kannustetaan ottamaan rekisteröintiprosessissa käyttöön sähköiset tunnistusjärjestelmät.
21. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että
 - a) rekisteröintiprosessi mahdollistaa henkilöllisyyden todentamisen kohtuullisessa ajassa eikä se ole tarpeettoman työläs kuluttajien tai operaattoreiden kannalta;
 - b) rekisteröintijärjestelmät antavat mahdollisuuden käyttää henkilöllisyyden todentamiseen vaihtoehtoisia keinoja erityisesti silloin, kun kuluttajalla ei ole kyseisen jäsenvaltion antamaa kansallista henkilötunnusta, jos sellainen vaaditaan, tai kun tietokantoihin pääsy on väliaikaisesti estynyt.

22. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelaajilla on
- a) mahdollisuus käyttää sen operaattorin tarjoamaa väliaikaista tiliä, jonka palvelussa tiliä pidetään, kunnes henkilöllisyys on onnistuttu todentamaan;
 - b) sen operaattorin antama yksilöllinen käyttäjätunnus ja salasana tai muu käyttöön liittyvä turvaominaisuus, jonka palvelussa tiliä pidetään.
23. Jäsenvaltioilla olisi oltava voimassa olevat säännöt, joilla
- a) varmistetaan, että pelaajien varat on suojattu, ne voidaan maksaa ainoastaan kyseiselle pelaajalle ja ne pidetään erillään operaattorin omista varoista;
 - b) estetään pelaajien salainen yhteistoiminta ja pelaajien väliset rahansiirrot, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat siirtojen peruttamista tai varojen perimistä takaisin pelitileiltä sellaisissa tapauksissa, joissa havaitaan salaista yhteistoimintaa tai petoksia.

VI PELAAJAN TOIMINTA JA TUKEMINEN

24. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelaaja voi rekisteröintivaiheessa operaattorin rahapeliverkkosivustolla oletusarvoisesti asettaa rahatalletusrajat sekä aikarajat.
25. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelaajalla on operaattorin rahapeliverkkosivustolla aina käytettävissään
- a) pelitilinsä saldo;
 - b) pelaajalle tarkoitettu tukitoiminto, jolla edistetään vastuullista rahapelaamista verkkolomakkeiden tai henkilökohtaisen kontaktin, ainakin online-keskustelun tai puhelimen, välityksellä;
 - c) 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen, tietoa ja apua tarjoavien järjestöjen puhelinpalvelut.
26. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelaaja voi operaattorin verkkosivustolla oletusarvoisesti saada säännöllisin väliajoin ilmoituksia voitoista ja tappioista pelin aikana tai vedonlyönnistä sekä pelaamastaan ajasta. Pelaajan olisi vahvistettava ilmoitus ja voitava keskeyttää pelaaminen tai jatkaa sitä.
27. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelaaja ei voi operaattorin rahapeliverkkosivustolla
- a) tehdä talletuksia, jotka ylittävät tietyksi ajanjaksoksi asetetun rahatalletusrajan;
 - b) osallistua rahapelaamiseen, jollei pelitilillä ole riittävästi varoja pelaamisen tai vedonlyönnin kattamiseksi.
28. Jäsenvaltioiden ei pitäisi sallia, että operaattori antaa pelaajalle luottoa.
29. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelaaja voi operaattorin verkkosivustolla
- a) alentaa välittömästi talletusrajaansa;
 - b) nostaa talletusrajaansa. Uuden rajan olisi tultava voimaan vasta vähintään kahdenkymmenen tunnin kuluttua pelaajan pyynnöstä;
 - c) asettaa itselleen pelioston ja vapaaehtoisen pelikiellon.
30. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattorilla on toimintaperiaatteet ja -menettelyt, joilla helpotetaan vuorovaikutusta pelaajien kanssa aina, kun pelaajien pelaamiskäyttäytymisessä esiintyy merkkejä pelaamishäiriön kehittymisen riskistä.
31. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattori pitää kirjaa ainakin pelaajan talletuksista ja voitoista tietyn määräajan. Kirjatut tiedot olisi annettava pyynnöstä pelaajan saataville.

VII PELIESTO JA VAPAAEHTOINEN PELIKIELTO

32. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelaaja voi milloin tahansa aktivoida operaattorin verkkosivustolla pelioston tai vapaaehtoisen pelikiellon tietystä tai kaikenlaisista sähköisistä rahapelipalveluista.

33. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että
- a) peliesto keskeyttää rahapelaamisen vähintään kahdeksikymmeneksi tunniksi;
 - b) vapaaehtoinen pelikielto voidaan asettaa operaattorin palvelussa vähintään kuuden kuukauden ajaksi.
34. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelitili suljetaan vapaaehtoisen pelikiellon johdosta.
35. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pelaaja voidaan rekisteröidä uudelleen vain hänen omasta kirjallisesta tai sähköisessä muodossa esittämästään pyynnöstä ja joka tapauksessa vasta sen ajanjakson jälkeen, joksi vapaaehtoinen pelikielto on asetettu.
36. Jäsenvaltioilla olisi oltava säännöt pyynnöistä, joita asianomaiset kolmannet osapuolet esittävät operaattorille pelaajan sulkemiseksi pois rahapeliverkkosivustolta.
37. Jäsenvaltioita kannustetaan perustamaan vapaaehtoisen pelikiellon asettaneita pelaajia koskeva kansallinen rekisteri.
38. Jäsenvaltioiden olisi helpotettava operaattoreiden pääsyä vapaaehtoisen pelikiellon asettaneita pelaajia koskeviin kansallisiin rekistereihin, jos sellaiset on perustettu, sekä varmistettava, että operaattorit käyttävät säännöllisesti näitä rekistereitä, jotta vapaaehtoisen pelikiellon asettaneita pelaajia estettäisiin jatkamasta rahapelaamista.

VIII KAUPALLINEN VIESTINTÄ

39. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattori, jonka puolesta kaupallista viestintää harjoitetaan, on selvästi tunnistettavissa.
40. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa varmistettava, että sähköisiä rahapelipalveluja koskevassa kaupallisessa viestinnässä tiedotetaan ainakin ongelmapelaamisen terveysriskeistä käytännöllisellä ja avoimella tavalla.
41. Kaupallisessa viestinnässä ei saisi
- a) esittää perusteettomia väittämiä voittomahdollisuuksista tai tuotosta, jonka pelaajat voivat odottaa saavansa rahapelaamisesta;
 - b) antaa ymmärtää, että taito voi vaikuttaa pelin tulokseen, jos tämä ei pidä paikkaansa;
 - c) painostaa rahapelaamiseen tai arvostella rahapelaamisesta pidättymistä käyttämällä kaupallisessa viestinnässä tietynlaista ajoitusta, paikkaa tai viestintää;
 - d) kuvata rahapelaamista sosiaalisesti houkuttelevana tai esittää yleisesti tunnettujen tai kuuluisien henkilöiden myönteisiä lausuntoja, joiden mukaan rahapelaaminen edistäisi sosiaalista menestymistä;
 - e) antaa ymmärtää, että rahapelaaminen voi olla ratkaisu sosiaalisiin, ammatillisiin tai henkilökohtaisiin ongelmiin;
 - f) antaa ymmärtää, että rahapelaaminen voi olla vaihtoehto ansiotyölle, ratkaisu taloudellisiin ongelmiin tai eräänlainen taloudellinen sijoitus.
42. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaupallisessa viestinnässä käytettäviin ilmaispeleihin sovelletaan samoja sääntöjä ja teknisiä ehtoja kuin vastaaviin rahapeleihin.
43. Kaupallisessa viestinnässä ei saisi ottaa kohderyhmäksi muita heikommassa asemassa olevia pelaajia erityisesti kohdistamalla ei-toivottu kaupallinen viestintä pelaajiin, jotka ovat sulkeneet itsensä pois rahapelaamisesta tai jotka on jätetty sähköisten rahapelipalvelujen saannin ulkopuolelle ongelmapelaamiseen liittyvistä syistä.
44. Jäsenvaltioiden, jotka sallivat ei-toivotun sähköpostivälitteisen kaupallisen viestinnän, olisi varmistettava, että
- a) tällainen kaupallinen viestintä voidaan tunnistaa selkeästi ja yksiselitteisesti;
 - b) operaattori noudattaa rekistereitä, joihin luonnolliset henkilöt, jotka eivät halua tällaista kaupallista viestintää, voivat kirjoittautua.
45. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että markkinoitavan sähköisen rahapelipalvelun mahdolliset riskit otetaan kaupallisessa viestinnässä huomioon.

IX SPONSOROINTI

46. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattoreiden harjoittama sponsorointi on läpinäkyvää ja että operaattori on selvästi tunnistettavissa sponsoroivaksi osapuoleksi.
47. Sponsorointi ei saisi vaikuttaa haitallisesti alaikäisiin. Jäsenvaltioita kannustetaan varmistamaan, että
- a) alaikäisille tarkoitettuja tai heille pääasiallisesti suunnattuja tapahtumia ei sponsoroida;
 - b) sponsoroivan osapuolen mainosmateriaalia ei käytetä alaikäisille tarkoitettussa tai heille pääasiallisesti suunnatussa mainonnassa.
48. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava sponsoroituja osapuolia todentamaan, sallitaanko sponsorointi kansallisen lainsäädännön mukaan siinä jäsenvaltiossa, jossa sitä on määrä harjoittaa.

X KOULUTUS JA TIEDOTUS

49. Jäsenvaltioita kehoitetaan järjestämään ja edistämään, tarvittaessa kuluttajajärjestöjen ja operaattoreiden kanssa, säännöllisiä koulutus- ja tiedotuskampanjoita, joilla lisätään kuluttajien ja muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, kuten alaikäisten, tietoisuutta sähköisestä rahapelaamisesta.
50. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että operaattorit ja rahapelaamisen sääntelyviranomaiset veloitetaan tiedottamaan sähköiseen rahapelaamiseen liittyvistä riskeistä työntekijöilleen, joiden työ liittyy rahapeli-toimintaan. Työntekijöiden, jotka ovat suorassa vuorovaikutuksessa pelaajien kanssa, olisi saatava koulutusta sen varmistamiseksi, että he ymmärtävät ongelmapelaamiseen liittyviä kysymyksiä ja osaavat reagoida niihin.

XI VALVONTA

51. Jäsenvaltioita kehoitetaan nimeämään tässä suosituksessa vahvistettuja periaatteita soveltaessaan toimivaltaiset rahapelaamisen sääntelyviranomaiset, jotka riippumattomalla tavalla varmistavat sellaisten kansallisten toimenpiteiden noudattamisen, jotka toteutetaan tässä suosituksessa vahvistettujen periaatteiden soveltamiseksi, sekä valvovat niiden noudattamista.

XII RAPORTOINTI

52. Jäsenvaltioita kehoitetaan antamaan komissiolle tiedoksi kaikki tämän suosituksen mukaisesti toteutetut toimenpiteet viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2016, jotta komissio voisi arvioida tämän suosituksen täytäntöönpanoa.
53. Jäsenvaltioita kehoitetaan keräämään vuosittain tilastotarkoituksiin luotettavat tiedot
- a) sovellettavista suojatoimenpiteistä, erityisesti (avattujen ja suljettujen) pelitilien, vapaaehtoisen pelikiellon asettaneiden pelaajien, pelaamishäiriöstä kärsivien henkilöiden ja pelaajien esittämien valitusten määrästä;
 - b) kaupallisen viestinnän osalta periaatteiden rikkomisista luokittain ja tyypeittäin.
- Jäsenvaltioita kehoitetaan ilmoittamaan nämä tiedot komissiolle ensimmäisen kerran viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2016.
54. Komission olisi arvioitava suosituksen täytäntöönpanoa viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2017.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 2014.

Komission puolesta

Michel BARNIER

Varapuheenjohtaja

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTET- TUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

Vain alkuperäiset UNECE:n tekstit ovat kansainvälisen julkisoikeuden mukaan sitovia. Tämän säännön asema ja voimaantulopäivä on hyvä tarkastaa UNECE:n asiakirjan TRANS/WP.29/343 viimeisimmästä versiosta. Asiakirja saatavana osoitteessa:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>.

**Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sääntö nro 131 — Yhdenmu-
kaiset vaatimukset, jotka koskevat ajoneuvojen hyväksyntää kehittyneiden hätäjarrutusjärjestel-
mien osalta**

Sisältää kaiken voimassa olevan tekstin seuraaviin asti:

Muutossarjan 01 täydennys 1 — Voimaantulopäivä: 13. helmikuuta 2014

SISÄLLYS

SÄÄNTÖ

Johdanto (tiedoksi)

1. Soveltamisala ja tarkoitus
2. Määritelmät
3. Hyväksynnän hakeminen
4. Hyväksyntä
5. Vaatimukset
6. Testausmenettely
7. Ajoneuvotyyppin muutokset ja hyväksynnän laajentaminen
8. Tuotannon vaatimustenmukaisuus
9. Seuraamukset vaatimustenmukaisuudesta poikkeavasta tuotannosta
10. Tuotannon lopettaminen
11. Hyväksyntätesteistä vastaavien tutkimuslaitosten ja tyyppihyväksyntäviranomaisten nimet ja osoitteet
12. Siirtymämääräykset

LIITTEET

- 1 Ilmoitus
- 2 Hyväksyntämerkit
- 3 Varoitus- ja aktivoitumistestivaatimukset — hyväksymis- ja hylkäämisarvot
- 4 Erityisvaatimukset, joita sovelletaan kompleksisten elektronisten ajoneuvonhallintajärjestelmien turvallisuuteen

Johdanto (tiedoksi)

Tässä säännössä vahvistetaan yhdenmukaiset vaatimukset luokkien M₂, M₃, N₂ ja N₃ ⁽¹⁾ ajoneuvoihin asennettaville kehittyneille hätäjarrutusjärjestelmille pääasiassa moottoriteillä ja vastaavilla tapahtuvaa käyttöä varten.

Kehittyneestä hätäjarrutusjärjestelmästä on kyseisissä ajoneuvoluokissa yleisesti ottaen hyötyä, mutta tiettyjen alaluokkien kohdalla hyöty ei ole niinkään selvä, koska niihin kuuluvia ajoneuvoja käytetään pääasiassa muualla kuin moottoriteillä (esim. linja-autot, joissa on seisovia matkustajia, eli alaluokat I, II ja A ⁽¹⁾). Hyödystä riippumatta on olemassa muita alaryhmiä, joissa kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän asentaminen olisi teknisesti vaikeaa (esim. anturin sijainti luokan G ajoneuvoissa ja erikoiskäyttöön tarkoitetuissa ajoneuvoissa jne.).

Lisäksi kun kyse on järjestelmistä, jotka on tarkoitettu ajoneuvoihin, joiden taka-akselin jousitus ei ole pneumaattinen, järjestelmään on integroitava kehittynyttä anturiteknologiaa, jotta voidaan ottaa huomioon ajoneuvon pituuskallistuskulman vaihtelu. Sopimuspuolten, jotka haluavat soveltaa tätä sääntöä näihin ajoneuvoihin, olisi varattava siihen riittävästi aikaa.

Järjestelmän on automaattisesti havaittava mahdollinen etutörmäys, annettava kuljettajalle varoitus ja aktivoitava ajoneuvon jarrujärjestelmä ajoneuvon nopeuden hidastamiseksi, jotta voidaan välttää törmäys tai lieventää sitä, jos kuljettaja ei reagoi varoitukseen.

Järjestelmä saa toimia vain sellaisissa ajo-olosuhteissa, joissa jarrutuksella voidaan välttää onnettomuus tai lieventää sitä. Se ei saa aktivoitua normaaleissa ajo-olosuhteissa.

Jos järjestelmä vikaantuu, ajoneuvon turvallinen toiminta ei saa vaarantua.

Järjestelmän on annettava vähintään kuulo- tai tuntohavaintoon perustuva varoitus, joka voi olla myös nopea jarrutus, jotta tarkkaamaton kuljettaja saadaan tietoiseksi vaaratilanteesta.

Järjestelmän toteuttamien toimenpiteiden (varoitus ja hätäjarrutus) aikana kuljettajan on aina voitava tietoisilla toimilla, kuten ohjausliikkeellä tai polkaisemalla kaasupoljin pohjaan, ottamaan ajoneuvo hallintaansa ja ohittamaan järjestelmä.

Tämä sääntö ei voi kattaa kaikkia liikenneolosuhteita ja infrastruktuurin ominaisuuksia tyyppihyväksyntämenettelyssä. Todellisten olosuhteiden ja ominaisuuksien ei pitäisi johtaa väärään varoitukseen tai väärään jarrutamiseen siinä määrin, että kuljettaja haluaa niiden vuoksi kytkeä järjestelmän pois toiminnasta.

1. SOVELTAMISALA JA TARKOITUS

Tätä sääntöä sovelletaan luokkien M₂, N₂, M₃ ja N₃ ⁽¹⁾ ajoneuvojen hyväksyntään siltä osin kuin kyse on ajoneuvon sisäisestä järjestelmästä, jolla vältetään peräänajotörmäys tai lievennetään sitä.

2. MÄÄRITELMÄT

2.1 'Kehittyneellä hätäjarrutusjärjestelmällä' tarkoitetaan järjestelmää, joka kykenee automaattisesti havaitsemaan mahdollisen etutörmäyksen ja aktivoimaan ajoneuvon jarrujärjestelmän ja vähentämään ajoneuvon nopeutta törmäyksen välttämiseksi tai lieventämiseksi.

2.2 'Ajoneuvotyyppillä sen kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän osalta' tarkoitetaan ajoneuvoja, jotka eivät poikkea toisistaan sellaisilta olennaisilta osin kuin

a) valmistajan kauppanimi tai merkki

b) ajoneuvon ominaisuudet, jotka merkittävästi vaikuttavat kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän toimintoihin

c) hätäjarrutusjärjestelmän tyyppi ja suunnittelu.

2.3 'Testattavalla ajoneuvolla' tarkoitetaan testin kohteena olevaa ajoneuvoa.

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne määritellään ajoneuvojen rakennetta koskevassa konsolidoidussa päätöslauselmassa (R.E.3), asiakirja TRANS/WP.29/78/Rev. 3, kohta 2.

- 2.4 'Kohteella' tarkoitetaan suurina määrinä sarjatuotannossa valmistettua luokan M₁ henkilöautoa, jonka korityyppi on AA eli sedan, ⁽¹⁾ tai pehmeän kohteen tapauksessa esinettä, joka edustaa sellaista ajoneuvoa siltä osin kuin kyse on sen havaitsemisominaisuuksista, joita sovelletaan testattavan kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän anturijärjestelmään.
- 2.5 'Liikkuvalla kohteella' tarkoitetaan kohdetta, joka kulkee tasaisella nopeudella samaan suuntaan ja saman ajokaistan keskellä kuin testattava ajoneuvo.
- 2.6 'Paikallaan olevalla kohteella' tarkoitetaan kohdetta, joka on paikoillaan suunnattuna samaan suuntaan ja asetettuna saman ajokaistan keskelle kuin testattava ajoneuvo.
- 2.7 'Pehmeällä kohteella' tarkoitetaan kohdetta, joka törmäyksen sattuessa vaurioituu mahdollisimman vähän ja aiheuttaa mahdollisimman vähäiset vauriot testattavalle ajoneuvolle.
- 2.8 'Törmäysvaroitusvaiheella' tarkoitetaan vaihetta, joka välittömästi edeltää hätäjarrutusta ja jonka aikana kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä varoittaa kuljettajaa mahdollisesta etutörmäyksestä.
- 2.9 'Hätäjarrutusvaiheella' tarkoitetaan vaihetta, joka alkaa, kun kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä antaa ajoneuvon käyttöjarrutusjärjestelmälle jarrutuskäskyn, joka on vähintään 4 m/s².
- 2.10 'Yhteisellä alueella' tarkoitetaan aluetta, jossa voidaan ilmaista kaksi tai useampia tietoja (esim. symboleja), mutta ei samanaikaisesti.
- 2.11 'Automaattivalvonnalla' tarkoitetaan integroitua toiminnetta, joka jaksoittaisesti tarkastaa järjestelmän vikaantumisen varalta ainakin järjestelmän ollessa aktiivisena.
- 2.12 'Ajalla törmäykseen (TTC)' tarkoitetaan aikaa, joka saadaan jakamalla testattavan ajoneuvon ja kohteen välinen etäisyys testattavan ajoneuvon ja kohteen suhteellisella nopeudella tiettynä hetkenä.
3. HYVÄKSYNNÄN HAKEMINEN
- 3.1 Ajoneuvon valmistajan tai tämän edustajan on haettava ajoneuvolle tyyppihyväksyntää kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän osalta.
- 3.2 Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat kolmena kappaleena:
- 3.2.1 Kuvaus ajoneuvotyyppistä kohdassa 2.2 mainittujen ominaisuuksien osalta sekä sellaiset asiakirjat, joista käy ilmi kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän perusrakenne ja se, millä tavoin se on yhteydessä ajoneuvon muihin järjestelmiin tai miten se suoraan valvoo lähtömuuttujia. Ajoneuvon tyyppin yksilöivät numerot ja/tai tunnukset on ilmoitettava.
- 3.3 Hyväksyntätestit suoritettavalle tekniselle tutkimuslaitokselle on toimitettava hyväksyttävää ajoneuvotyyppiä edustava ajoneuvo.
4. HYVÄKSYNTÄ
- 4.1 Jos tämän säännön mukaisesti hyväksyttäväksi toimitettu ajoneuvo täyttää kohdan 5 vaatimukset, kyseiselle ajoneuvolle on myönnettävä tyyppihyväksyntä.
- 4.2 Kullekin hyväksytylle tyyppille annetaan hyväksyntänumero. Hyväksyntänumeron kahdesta ensimmäisestä numerosta (tällä hetkellä 01, mikä vastaa muutossarjaa 01) käy ilmi muutossarja, joka sisältää ne sääntöön tehdyt tärkeät tekniset muutokset, jotka ovat hyväksynnän myöntämishetkellä viimeisimmät. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa samalle ajoneuvotyyppille, jossa on erityyppinen kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä, eikä toiselle ajoneuvotyyppille.
- 4.3 Tähän sääntöön perustuvasta ajoneuvotyyppin hyväksynnästä tai hyväksynnän epäämisestä tai peruuttamisesta on ilmoitettava tätä sääntöä soveltaville sopimuksen sopimuspuolille noudattaen tämän säännön liitteessä 1 olevaa ilmoitusmallia. Ilmoitukseen on liitettävä hakijan toimittamat asiakirjat enintään A4-kokoisina (210 × 297 mm) tai A4-kokoisiksi taitettuina sopivassa mittakaavassa tai sähköisessä muodossa.

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne määritellään ajoneuvojen rakennetta koskevassa konsolidoidussa päätöslauselmassa (R.E.3), asiakirja TRANS/WP.29/78/Rev. 3, kohta 2.

- 4.4 Jokaiseen tämän säännön perusteella tyyppihyväksyttyyn ajoneuvoon on kiinnitettävä näkyvästi hyväksyntälo-
makkeessa määritellyn helppopääsyiseen kohtaan liitteessä 2 kuvatun mallin mukainen kansainvälinen hyväk-
syntämerkki, jonka osat ovat
- 4.4.1 E-kirjain ja hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero, ⁽¹⁾ jotka ovat ympyrän sisällä
- 4.4.2 kohdassa 4.4.1 tarkoitetun ympyrän oikealla puolella sijaitseva tämän säännön numero, jota seuraa R-kirjain,
viiva ja tyyppihyväksyntänumero.
- 4.5 Kohdassa 4.4.1 määriteltyä tunnusta ei tarvitse toistaa, jos ajoneuvo vastaa ajoneuvotyyppiä, joka on hyväk-
syttynyt yhden tai useamman sopimukseen sisältyvän muun säännön perusteella maassa, joka on myöntänyt
hyväksynnän tämän säännön perusteella. Tällöin sääntöjen ja tyyppihyväksyntien numerot sekä lisätunnukset
on sijoitettava pystysarakkeisiin kohdassa 4.4.1 tarkoitetun tunnuksen oikealle puolelle.
- 4.6 Hyväksyntämerkin on oltava selvästi luettavissa ja pysyvä.
- 4.7 Hyväksyntämerkki on sijoitettava ajoneuvon tyyppikilpeen tai lähelle sitä.
5. VAATIMUKSET
- 5.1 Yleistä
- 5.1.1 Kaikkien ajoneuvojen, joihin on asennettu kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä, on täytettävä tämän säännön
kohdissa 5.1–5.6.2 vahvistetut suoritusvaatimukset, ja ne on varustettava lukkiutumisenestotoiminteella
säännön nro 13 liitteessä 13 esitettyjen suoritusvaatimusten mukaisesti.
- 5.1.2 Magneetti- tai sähkökentät eivät saa haitallisesti vaikuttaa kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän tehoon. Tämä
on osoitettava noudattamalla säännön nro 10 muutossarjaa 03.
- 5.1.3 Kompleksisten sähköisten ohjausjärjestelmien turvallisuusnäkökohtien mukaisuus on osoitettava noudattamalla
liitteessä 4 vahvistettuja vaatimuksia.
- 5.2 Suoritusvaatimukset
- 5.2.1 Järjestelmän on annettava kuljettajalle asianmukaiset varoitukset seuraavasti:
- 5.2.1.1 Törmäysvaroitusta, kun kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä on havainnut mahdollisen törmäyksen edellä olevaan
luokan M, N tai O ajoneuvoon, joka kulkee samalla kaistalla hitaammalla nopeudella, on pysähtynyt tai on
paikoillaan niin, ettei järjestelmä pidä sitä liikkuvana. Varoituksen on oltava kohdan 5.5.1 mukainen.
- 5.2.1.2 Vikaantumisvaroitusta, kun kehittyneessä hätäjarrutusjärjestelmässä ilmenee vika, joka estää tämän säännön
vaatimusten täyttymisen. Varoituksen on oltava kohdan 5.5.4 mukainen.
- 5.2.1.2.1 Kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän suorittamien automaattivalvontatoimintojen välillä ei saa olla merkittävää
aikaväliä, eikä varoitusvalon syttymisessä saa olla merkittävää viivettä sähköisesti havaittavan vian tapauksessa.
- 5.2.1.3 Jos ajoneuvossa on toiminne, jolla kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä järjestelmä voidaan kytkeä manuaalisesti
pois toiminnasta, on annettava poiskytkentävaroitusta, kun järjestelmä kytketään pois toiminnasta. Varoituksen
on oltava kohdan 5.5.2 mukainen.
- 5.2.2 Kohdassa 5.2.1.1 kohdassa tarkoitettujen varoitusten jälkeen on, jos kohtien 5.3.1–5.3.3 vaatimuksista ei
muuta johdu, seurattava hätäjarrutusvaihe, jonka aikana testattavan ajoneuvon nopeus pienenee merkittävästi.
Tämä on testattava tämän säännön kohtien 6.4 ja 6.5 mukaisesti.

⁽¹⁾ Vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolten tunnusnumerot esitetään ajoneuvojen rakennetta koskevan konsolidoidun päätöslauselman
(R.E.3) liitteessä 3 (asiakirja ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.3 — www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html).

- 5.2.3 Järjestelmän on oltava aktiivinen ainakin silloin, kun ajoneuvon nopeus on alueella, joka ulottuu nopeudesta 15 km/h ajoneuvon suurimpaan rakenteelliseen nopeuteen, ja kaikilla kuormituksilla, ellei sitä kytketä manuaalisesti pois toiminnasta kohdan 5.4 mukaisesti.
- 5.2.4 Järjestelmä on suunniteltava sellaiseksi, että törmäysvaroitussignaaleja syntyy mahdollisimman vähän ja järjestelmän suorittama jarrutus vältetään tilanteissa, joissa kuljettaja ei katso etutörmäyksen uhkaavan. Tämä on osoitettava tämän säännön kohdan 6.8 mukaisesti.
- 5.3 Kuljettajan suorittama keskeytys
- 5.3.1 Kehittyneessä hätäjarrutusjärjestelmässä voi olla toiminne, jolla kuljettaja voi keskeyttää törmäysvaroitustilaa. Jos ajoneuvon jarrujärjestelmää käytetään tuntohavaintoon perustuvan varoituksen antamiseen, järjestelmässä on oltava toiminne, jolla kuljettaja voi keskeyttää varoitustilaa.
- 5.3.2 Kehittyneessä hätäjarrutusjärjestelmässä on oltava toiminne, jolla kuljettaja voi keskeyttää hätäjarrustilaa.
- 5.3.3 Molemmissa edellä tarkoitetuissa tapauksissa keskeyttäminen voidaan aloittaa jollakin toimenpiteellä (esimerkiksi vaihtamisella pienemmälle vaihteelle tai suuntavalaisimen hallintalaitteella), joka osoittaa kuljettajan olevan tietoinen hätätilanteesta. Ajoneuvon valmistajan on toimitettava tutkimuslaitokselle luettelo näistä toimenpiteistä tyyppihyväksynnän yhteydessä, ja se on liitettävä testausselesteeseen.
- 5.4 Jos ajoneuvossa on toiminne, jolla kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä voidaan kytkeä pois toiminnasta, sovelletaan tapauksen mukaan seuraavia vaatimuksia:
- 5.4.1 Kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän on kytkeydyttävä automaattisesti käyttöön aina, kun virta kytketään uudestaan päälle.
- 5.4.2 Kuljettajalle on ilmoitettava jatkuvalla optisella varoitussignaaleilla, että kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä on kytketty pois päältä. Tätä tarkoitusta varten voidaan käyttää kohdassa 5.5.4 tarkoitettua keltaista varoitussignaalia.
- 5.5 Varoitusmerkki
- 5.5.1 Kohdassa 5.2.1.1 tarkoitettu törmäysvaroitusta on annettava vähintään kahdella tavalla seuraavista: kuulo-, tunto- tai näköhavaintoon perustuvana varoituksena.
- Varoitussignaalien ajoituksen on oltava sellainen, että kuljettajalla on mahdollisuus reagoida törmäysriskiin ja ottaa tilanne hallintaansa. Kuljettajaa ei lisäksi saa häiritä liian aikaisin tai liian usein annettavilla varoituksilla. Tämä on testattava tämän säännön kohtien 6.4.2 ja 6.5.2 vaatimusten mukaisesti.
- 5.5.2 Ajoneuvon valmistajan on tyyppihyväksynnän yhteydessä toimitettava kuvaus varoitusmerkistä ja kuljettajalle annettavien törmäysvaroitussignaalien esittämisyhteydestä. Kuvaus on kirjattava testausselesteeseen.
- 5.5.3 Jos törmäysvaroitukseen liittyy optinen signaali, se voidaan antaa kohdassa 5.5.4 kuvatulla vikaantumisvaroitussignaaleilla, joka vilkkuu.
- 5.5.4 Kohdassa 5.2.1.2 tarkoitettua vikaantumisvaroitusta on oltava jatkuva keltainen optinen varoitussignaali.
- 5.5.5 Kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän optisten varoitussignaalien on aktivoiduttava joko silloin, kun sytytysvirkeytys on päällä-asennossa tai virtakytkin on päällä- ja käynnistys-asentojen välissä asennossa, jonka valmistaja on määritellyt tarkistusasennoksi (järjestelmän kytkentä — virta päällä). Tämä vaatimus ei koske yhteisellä alueella esitettäviä varoitussignaaleja.
- 5.5.6 Optisten varoitussignaalien on oltava havaittavissa myös päivänvalossa. Kuljettajan on kyettävä helposti tarkastamaan niiden asianmukainen toiminta istuimeltaan.
- 5.5.7 Kun kuljettajalle annetaan optinen varoitussignaali, joka ilmaisee, että kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä on tilapäisesti pois käytöstä esimerkiksi huonon sään vuoksi, signaalin on oltava jatkuva ja väriltään keltainen. Tätä tarkoitusta varten voidaan käyttää kohdassa 5.5.4 tarkoitettua vikaantumisvaroitussignaalia.

- 5.6 Teknistä määräaikaistarkastusta koskevat vaatimukset
- 5.6.1 Teknisessä määräaikaistarkastuksessa on pystyttävä vahvistamaan, että kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä toimii oikein. Tämä tehdään tarkkailemalla vikaantumisvaroitussignaalia virran päälle kytkemisen ja mahdollisten lampputestauksen jälkeen.
- Jos vikaantumisvaroitussignaali annetaan yhteisessä tilassa, on selvitettävä, että yhteinen tila on toiminnassa ennen kuin vikaantumisvaroitussignaali tarkastetaan.
- 5.6.2 Tyyppihyväksynnän yhteydessä on esiteltävä luottamuksellisena pidettävä menettely, jolla valmistajan valitseman vikaantumisvaroitussignaalin toiminta suojataan yksinkertaiselta luvattomalta muuttamiselta.
- Suojavaatimus täyttyy myös silloin, kun kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän asianmukaisen toimintatilan tarkistamiseen on käytössä varamenettely.
6. TESTAUSMENETTELY
- 6.1 Testiolosuhteet
- 6.1.1 Testi on tehtävä tasaisella kuivalla asfaltti- tai betonipinnalla, jossa on hyvä pito.
- 6.1.2 Ympäristön lämpötilan on oltava 0–45 °C.
- 6.1.3 Vaakasuuntaisen näkyvyyden on oltava sellainen, että kohde voidaan havaita koko testin ajan.
- 6.1.4 Testin suorittamisaikana ei saa esiintyä tuulta, joka todennäköisesti vaikuttaisi tuloksiin.
- 6.2 Ajoneuvon testauskunto
- 6.2.1 Testauspaine
- Ajoneuvo on testattava valmistajan ja tutkimuslaitoksen sopimalla kuormituksella. Testausmenettelyn alettua ei sallita muutoksia.
- 6.3 Testikohteet
- 6.3.1 Testissä käytettävän kohteen on oltava tavanomainen suurina määrinä sarjatuotannossa valmistettu luokan M₁ henkilöauto, jonka korityyppi on AA eli sedan, tai pehmeän kohteen tapauksessa esine, joka edustaa sellaista ajoneuvoa siltä osin kuin kyse on sen tunnistusominaisuuksista, joita sovelletaan testattavan kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän anturijärjestelmään. ⁽¹⁾
- 6.3.2 Tiedot, joiden perusteella kohteet voidaan yksilöidä ja valmistaa, on kirjattava ajoneuvon tyyppihyväksyntäasiakirjoihin.
- 6.4 Varoitus- ja aktivoitumistesti paikallaan olevalla kohteella
- 6.4.1 Testattavan ajoneuvon on lähestyttävä paikallaan olevaa kohdetta suorassa linjassa vähintään kaksi sekuntia ennen testin toiminnallista osaa siten, että testattavan ajoneuvon suunta poikkeaa kohteen keskilinjasta enintään 0,5 m.
- Testin toiminnallinen osa aloitetaan, kun testattavan ajoneuvon nopeus on 80 ± 2 km/h ja etäisyys kohteesta vähintään 120 m.
- Toiminnallisen osan alusta törmäyshetkeen ulottuvana aikana kuljettaja ei saa tehdä testattavan ajoneuvon ohjauslaitteisiin mitään muita säätöjä kuin pieniä ohjausliikkeitä sivusuuntaisen ajautumisen korjaamiseksi.
- 6.4.2 Kohdassa 5.5.1 tarkoitettujen törmäysvaroitusten ajoituksen on noudatettava seuraavia:
- 6.4.2.1 Vähintään yksi varoitus on annettava viimeistään liitteen 3 taulukon I sarakkeessa B täsmennettynä aikana.
- Liitteen 3 taulukon I rivillä 1 tarkoitettujen ajoneuvojen tapauksessa on annettava tunto- tai kuulohavaintoon perustuva varoitus.
- Liitteen 3 taulukon I rivillä 2 tarkoitettujen ajoneuvojen tapauksessa on annettava tunto-, kuulo- tai näköhavaintoon perustuva varoitus.

⁽¹⁾ Tutkimuslaitoksen ja ajoneuvon valmistajan kesken on sovittava, että pehmeän kohteen tunnistusominaisuudet vastaavat luokan M₁ henkilöautoa, jonka korityyppi on AA eli sedan.

- 6.4.2.2 Vähintään kaksi varoitusta on annettava viimeistään liitteen 3 taulukon I sarakkeessa C täsmennettynä aikana.
- 6.4.2.3 Varoitusvaiheessa tapahtuva nopeuden väheneminen saa olla enintään 15 km/h tai 30 prosenttia testattavan ajoneuvon nopeuden vähenemisen kokonaisarvosta sen mukaan, kumpi on suurempi.
- 6.4.3 Törmäysvaroituvaiheen jälkeen on hätäjarrutusvaiheen käynnistytävä.
- 6.4.4 Testattavan ajoneuvon nopeuden kokonaisvähennys paikallaan olevaan kohteeseen törmätessä ei saa olla pienempi kuin liitteen 3 taulukon I sarakkeessa D annettu arvo.
- 6.4.5 Hätäjarrutusvaihe saa alkaa vasta, kun aika törmäykseen on enintään 3,0 sekuntia.

Vaatimuksen noudattaminen on varmennettava joko testin aikana tehtävällä mittauksella tai ajoneuvon valmistajan toimittamien asiakirjojen perusteella siten kuin tutkimuslaitos ja ajoneuvon valmistaja ovat sopineet.

6.5 Varoitus- ja aktivoitumistesti liikkuvalla kohteella

- 6.5.1 Testattavan ajoneuvon ja liikkuvan kohteen on liikuttava suorassa linjassa samaan suuntaan vähintään kaksi sekuntia ennen testin toiminnallista osaa siten, että testattavan ajoneuvon suunta poikkeaa kohteen keskilinjasta enintään 0,5 m.

Testin toiminnallinen osa aloitetaan, kun testattavan ajoneuvon nopeus on 80 ± 2 km/h, liikkuvan kohteen nopeus on liitteen 3 taulukon I sarakkeessa H annettu nopeus ja ajoneuvon ja kohteen välinen etäisyys on vähintään 120 m.

Toiminnallisen osan alusta siihen hetkeen, jolloin testattava ajoneuvo saavuttaa saman nopeuden kuin kohde, kuljettaja ei saa tehdä testattavan ajoneuvon ohjauslaitteisiin mitään muita säätöjä kuin pieniä ohjausliikkeitä sivusuuntaisen ajautumisen korjaamiseksi.

- 6.5.2 Kohdassa 5.5.1 tarkoitettujen törmäysvaroitusten ajoituksen on noudatettava seuraavia:

- 6.5.2.1 Vähintään yksi tunto- tai kuulohavaintoon varoitus on annettava viimeistään liitteen 3 taulukon I sarakkeessa E täsmennettynä aikana.
- 6.5.2.2 Vähintään kaksi varoitusta on annettava viimeistään liitteen 3 taulukon I sarakkeessa F täsmennettynä aikana.
- 6.5.2.3 Varoitusvaiheessa tapahtuva nopeuden väheneminen saa olla enintään 15 km/h tai 30 prosenttia testattavan ajoneuvon nopeuden vähenemisen kokonaisarvosta sen mukaan, kumpi on suurempi.
- 6.5.3 Hätäjarrutusvaiheen tuloksena on oltava, ettei testattava ajoneuvo törmää liikkuvaan kohteeseen.
- 6.5.4 Hätäjarrutusvaihe saa alkaa vasta, kun aika törmäykseen on enintään 3,0 sekuntia.

Vaatimuksen noudattaminen on varmennettava joko testin aikana tehtävällä mittauksella tai ajoneuvon valmistajan toimittamien asiakirjojen perusteella siten kuin tutkimuslaitos ja ajoneuvon valmistaja ovat sopineet.

6.6 Vianhavaitsemistesti

- 6.6.1 Simuloidaan kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän vikaantuminen esimerkiksi katkaisemalla virransyöttö johonkin järjestelmän komponenttiin tai katkaisemalla järjestelmän komponenttien välinen sähköinen kytkentä. Kun kehittyneeseen hätäjarrutusjärjestelmään simuloidaan vika, kohdassa 5.5.4 kohdassa tarkoitettua varoitussignaalin tai kohdassa 5.4 tarkoitettua hätäjarrutusjärjestelmän vapaaehtoisen manuaalisen poiskytkentälaitteen sähköisiä kytkentöjä ei saa katkaista.
- 6.6.2 Kohdassa 5.5.4 mainitun vikaantumisvaroitussignaalin on aktivoitettava ja pysyttävä aktiivisena viimeistään 10 sekunnin kuluessa siitä, kun ajoneuvoa on ajettu yli 15 km:n/h nopeudella, ja aktivoitettava uudelleen, kun virta kytketään sen jälkeen ensin pois päältä ja uudelleen päälle ajoneuvon ollessa paikoillaan, niin kauan kuin simuloitu vika on olemassa.

- 6.7 Poiskytkentätesti
- 6.7.1 Jos ajoneuvossa on väline, jolla kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä kytketään pois päältä, asetetaan sytytysvirta-kytkin päällä-asentoon ja kytketään järjestelmä pois päältä. Tällöin on kohdassa 5.4.2 mainitun varoitussignaalin aktivoiduttava. Asetetaan sytytysvirta-kytkin pois päältä -asentoon. Asetetaan sytytysvirta-kytkin uudelleen päällä-asentoon ja tarkistetaan, ettei aiemmin aktivoitunut varoitussignaali aktivoidu uudelleen eli että kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä on kytkeytynyt toimintaan kohdassa 5.4.1 tarkoitetulla tavalla. Jos sytytysjärjestelmä aktivoidaan avaimella, edellä esitetyn vaatimuksen on täytyttävä ilman, että avain poistetaan.
- 6.8 Virheellisen reaktion testi
- 6.8.1 Sijoitetaan kaksi paikallaan olevaa, korityypiltään AA Sedan olevaa luokan M₁ ajoneuvoa seuraavasti:
- a) Ne osoittavat samaan ajosuuntaan kuin testattava ajoneuvo.
 - b) Niiden välinen etäisyys on 4,5 m. ⁽¹⁾
 - c) Niiden perät ovat samassa linjassa.
- 6.8.2 Testattavaa ajoneuvoa kuljetetaan vähintään 60 metrin matka tasaisella nopeudella 50 ± 2 km/h siten, että se kulkee kahden paikallaan olevan ajoneuvon välistä.
- Testattavan ajoneuvon ohjauslaitteisiin ei testin aikana saa tehdä mitään muita säätöjä kuin pieniä ohjausliikkeitä sivusuuntaisen ajautumisen korjaamiseksi.
- 6.8.3 Kehittynyt hätäjarrutusjärjestelmä ei saa antaa törmäysvaroitusta eikä käynnistää hätäjarrutusvaihetta.
7. AJONEUVOTYYPIN MUUTOKSET JA HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN
- 7.1 Kaikista kohdassa 2.2 määriteltyyn ajoneuvotyyppiin mahdollisesti tehtävistä muutoksista on ilmoitettava kyseisen ajoneuvotyyppin hyväksyneelle tyyppi hyväksyntäviranomaiselle. Tyyppi hyväksyntäviranomainen voi ilmoituksen saatuaan
- 7.1.1 katsoa, että tehdyillä muutoksilla ei ole kielteistä vaikutusta tyyppi hyväksynnän myöntämisedellytyksiin, ja laajentaa tyyppi hyväksyntää,
- 7.1.2 katsoa, että tehdyt muutokset vaikuttavat tyyppi hyväksynnän myöntämisedellytyksiin, ja vaatia uusien testien tai lisätarkastusten suorittamista ennen tyyppi hyväksynnän laajentamista.
- 7.2 Tyyppi hyväksynnän vahvistaminen tai epääminen, jossa eritellään tehdyt muutokset, annetaan tiedoksi kohdan 4.3 mukaisella menettelyllä tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille.
- 7.3 Tyyppi hyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava laajennuksesta muille sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyllä ilmoituslomakkeella. Viranomaisen on annettava kullekin laajennukselle sitä osoittava sarjanumero.
8. TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUS
- 8.1 Tuotannon vaatimustenmukaisuuden testausmenettelyjen on vastattava sopimuksen lisäyksessä 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) vahvistettuja yleisiä määräyksiä ja täytettävä seuraavat vaatimukset:
- 8.2 Tämän säännön mukaisesti hyväksyttävä ajoneuvo on valmistettava siten, että se vastaa hyväksyttyä tyyppiä ja täyttää kohdan 5 vaatimukset.
- 8.3 Hyväksynnän myöntänyt tyyppi hyväksyntäviranomainen voi milloin tahansa tarkastaa kutakin tuotantoyksikköä koskevat vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät. Tarkastukset on tavanomaisesti suoritettava kerran kahdessa vuodessa.

⁽¹⁾ Kahden paikallaan olevan ajoneuvon välisen etäisyyden määrittämisessä käytettävä vertailupiste on määritettävä ISO-standardin 612:1978 mukaisesti.

9. SEURAAMUKSET VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA POIKKEAVASTA TUOTANNOSTA

9.1 Tämän säännön mukaisesti ajoneuvolle myönnetty tyyppihyväksyntä voidaan peruuttaa, jos kohdassa 8 määritettyjä vaatimuksia ei noudateta.

9.2 Jos sopimuspuoli peruuttaa aiemmin myöntämänsä tyyppihyväksynnän, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta muille tätä sääntöä soveltaville sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.

10. TUOTANNON LOPETTAMINEN

Jos tyyppihyväksynnän haltija lopettaa kokonaan tämän säännön perusteella hyväksytyn ajoneuvotyyppin valmistamisen, hyväksynnän haltijan on ilmoitettava tästä hyväksynnän myöntäneelle tyyppihyväksyntäviranomaiselle, jonka on edelleen ilmoitettava asiasta tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä 1 esitetyn mallin mukaisella ilmoituslomakkeella.

11. HYVÄKSYNTÄTESTEISTÄ VASTAAVIEN TUTKIMUSLAITOSTEN JA TYYPIHYVÄKSYNTÄVIRANOMAISTEN NIMET JA OSOITTEET

Tätä sääntöä soveltavien vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolten on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle tyyppihyväksyntätestien suorittamisesta vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä niiden tyyppihyväksyntäviranomaisten nimet ja osoitteet, jotka myöntävät hyväksynät ja joille toimitetaan lomakkeet todistukseksi hyväksynnästä tai hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta.

12. SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET

12.1 Muutossarjan 01 virallisesta voimaantulopäivästä alkaen mikään tämän säännön muutossarjaa 01 soveltava sopimuspuoli ei saa kieltäytyä myöntämästä tyyppihyväksyntää tämän säännön muutossarjan 01 mukaisesti.

12.2 Tämän säännön muutossarjan 01 voimaantulopäivästä alkaen tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet voivat jatkaa tämän säännön muutossarjan 00 tyyppihyväksyntöjen myöntämistä ja laajentamista.

Vuoden 1958 sopimuksen 12 artiklan mukaisesti voidaan muutossarjan 01 vaihtoehtona käyttää muutossarjaa 00. Sopimuspuolten on ilmoitettava pääsihteeristölle, kumpaa vaihtoehtoa ne soveltavat. Sopimuspuolten katsotaan soveltavan muutossarjaa 01, elleivät ne toisin ilmoita Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeristölle.

12.3 Tämän säännön muutossarjan 01 voimaantulopäivästä alkaen tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa evätä kansallista tai alueellista tyyppihyväksyntää ajoneuvotyypiltä, joka on hyväksytty tämän säännön muutossarjan 01 perusteella.

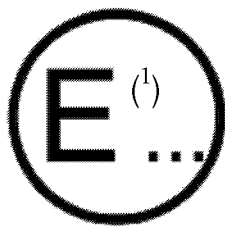
12.4 Marraskuun 1. päivään 2016 saakka tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät saa evätä kansallista tai alueellista tyyppihyväksyntää ajoneuvotyypiltä, joka on hyväksytty tämän säännön muutossarjan 00 mukaisesti.

12.5 Marraskuun 1. päivästä 2016 alkaen tämän säännön muutossarjaa 01 soveltavilla sopimuspuolilla ei ole velvollisuutta hyväksyä kansallista tai alueellista tyyppihyväksyntää varten ajoneuvotyyppiä, joka on hyväksytty tämän säännön muutossarjan 00 mukaisesti.

LIITE 1

ILMOITUS

(Enimmäiskoko: A4 (210 × 297 mm))

Myöntäjä: Viranomaisen nimi

.....

.....

.....

Aihe: ajoneuvotyypin ⁽²⁾: hyväksynnän myöntäminen
 hyväksynnän laajentaminen
 hyväksynnän epääminen
 hyväksynnän peruuttaminen
 tuotannon lopettaminen

kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän osalta säännön nro 131 mukaisesti

Hyväksyntänumero: Laajennuksen numero

1. Tavaramerkki:
2. Tyyppi- ja kauppanimet:
3. Valmistajan nimi ja osoite:
4. Valmistajan edustajan (jos sellainen on) nimi ja osoite:
5. Ajoneuvon suppea kuvaus:
6. Kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän tunnistetiedot:
7. Päivä, jona ajoneuvo on toimitettu hyväksyttäväksi:
8. Hyväksyntätestien suorittamisesta vastaava tutkimuslaitos:
9. Tutkimuslaitoksen antaman testauselösten päivämäärä:
10. Tutkimuslaitoksen antaman testauselösten numero:
11. Hyväksyntä kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän osalta myönnetty/eväty ⁽²⁾:
12. Paikka:
13. Päiväys:
14. Allekirjoitus:
15. Tämän ilmoituksen liitteinä ovat seuraavat asiakirjat, joissa on edellä mainittu tyyppihyväksyntänumero:
 Luettelo toimenpiteistä, joilla kuljettaja voi keskeyttää jarrutusvaiheen
 Kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän varoitusmenetelmän kuvaus
 Tiedot, joiden perusteella testikohteet voidaan yksilöidä
16. Mahdolliset huomautukset:

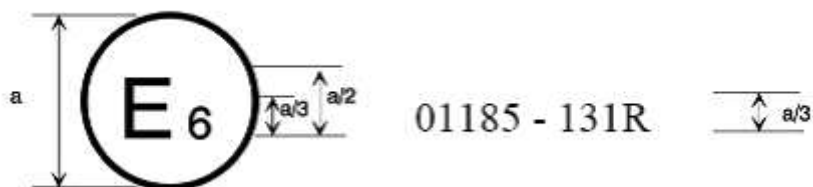
⁽¹⁾ Hyväksynnän myöntäminen / hyväksyntää laajentaminen / hyväksynnän evänneen / hyväksynnän peruuttaminen maan tunnusnumero (ks. säännössä olevat tyyppihyväksyntää koskevat määräykset).

⁽²⁾ Tarpeeton viivataan yli.

LIITE 2

HYVÄKSYNTÄMERKIT

(Ks. tämän säännön kohdat 4.4–4.4.2)

a = vähintään 8 mm

Yllä oleva ajoneuvoon kiinnitetty hyväksyntämerkki osoittaa, että kyseinen ajoneuvotyyppi on hyväksytty kehittyneen hätäjarrutusjärjestelmän osalta Belgiassa (E 6) säännön nro 131 mukaisesti. Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä numeroa ilmaisevat, että hyväksyntä on myönnetty säännön nro 131 muutossarjan 01 vaatimusten mukaisesti.

VAROITUS- JA AKTIVOITUMISTESTIVAATIMUKSET — HYVÄKSYMIS- JA HYLKÄÄMISARVOT

A	B	C	D	E	F	G	H	Rivi
	Paikallaan oleva kohde			Liikkuva kohde				
	Varoitusten ajoitus		Nopeuden vähentäminen (ks. kohta 6.4.4)	Varoitusten ajoitus		Nopeuden vähentäminen (ks. kohta 6.5.3)	Kohteen nopeus (ks. kohta 6.5.1)	
	Vähintään 1 (ks. kohta 6.4.2.1)	Vähintään 2 (ks. kohta 6.4.2.2)		Vähintään 1 (ks. kohta 6.5.2.1)	Vähintään 2 (ks. kohta 6.5.2.2)			
M ₃ , ⁽¹⁾ N ₂ > 8 t ja N ₃	Viimeistään 1,4 s ennen hätäjarrutusvaiheen alkua	Viimeistään 0,8 s ennen hätäjarrutusvaiheen alkua	Vähintään 20 km/h	Viimeistään 1,4 s ennen hätäjarrutusvaiheen alkua	Viimeistään 0,8 s ennen hätäjarrutusvaiheen alkua	Ei törmäystä	12 ± 2 km/h	1
N ₂ ≤ 8 t ⁽²⁾ , ⁽⁴⁾ ja M ₂ ⁽²⁾ , ⁽⁴⁾	Viimeistään 0,8 s ennen hätäjarrutusvaiheen alkua	Ennen hätäjarrutusvaiheen alkua ⁽³⁾	Vähintään 10	Viimeistään 0,8 s ennen hätäjarrutusvaiheen alkua	Ennen hätäjarrutusvaiheen alkua ⁽³⁾	Ei törmäystä	67 ± 2 km/h ⁽⁵⁾	2

⁽¹⁾ Luokan M_3 ajoneuvoihin, joissa on hydraulinen jarrujärjestelmä, sovelletaan rivin 2 vaatimuksia.

⁽²⁾ Ajoneuvoihin, joissa on pneumaattinen jarrujärjestelmä, sovelletaan rivin 1 vaatimuksia.

⁽³⁾ Ajoneuvon valmistajan on täsmennettävä arvot tyyppihyväksynnän aikana (liite 1, kohta 15).

⁽⁴⁾ Rivin 2 kattamien ajoneuvojen valmistajat voivat päättää hakea ajoneuvon tyyppihyväksyntää rivin 1 arvojen mukaisesti. Tällöin on osoitettava, että kaikkia rivin 1 arvoja noudatetaan.

⁽⁵⁾ Solussa H2 olevia kohteen nopeutta koskevia arvoja tarkistetaan 1. marraskuuta 2021 mennessä.

LIITE 4

ERITYISVAATIMUKSET, JOITA SOVELLETAAN KOMPLEKSISTEN ELEKTRONISTEN AJONEUVONHALLINTAJÄRJESTELMIEN TURVALLISUUTEEN**1. YLEISTÄ**

Tässä liitteessä määritellään erityisvaatimukset, jotka koskevat kompleksisten elektronisten ajoneuvonhallintajärjestelmien (määritelmä 2.3) turvallisuuteen liittyvää asiakirja-aineistoa, vikaantumisen varalta sovellettavaa strategiaa ja tarkastusmenettelyä siltä osin kuin kyse on tästä säännöstä.

Tähän liitteeseen voidaan viitata myös tämän säännön yksittäisissä kohdissa, kun kyse on elektronisten järjestelmien valvomista turvallisuuteen liittyvistä toiminnoista.

Liitteessä ei määritellä järjestelmän suorituskriteereitä vaan käsitellään järjestelmän suunnitteluun liittyviä menettelyjä ja tietoja, jotka on toimitettava tutkimuslaitokselle tyyppihyväksyntää varten.

Näissä tiedoissa on osoitettava, että kyseinen järjestelmä täyttää tavanomaisissa oloissa ja vikaantuneena kaikki soveltuvat suorituskysymykset, jotka on vahvistettu muualla tässä säännössä.

2. MÄÄRITELMÄT

Tässä liitteessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 2.1 ”Turvajärjestelyillä” tarkoitetaan järjestelmään, esimerkiksi sen sähköisiin osiin sisällytettyjä järjestelyjä, joilla huolehditaan järjestelmän toimivuudesta ja varmistetaan siten järjestelmän turvallinen toiminta myös sähköisen häiriön tapauksessa.

Turvajärjestelyihin voi kuulua järjestely, jossa ajoneuvon olennaiset toiminnot siirtyvät toimimaan vain osittain taikka varajärjestelmää hyödyntäen.

- 2.2 ”Elektronisella hallintajärjestelmällä” tarkoitetaan niiden yksiköiden yhdistelmää, jotka yhdessä huolehtivat kyseisestä ajoneuvonhallintatoiminnosta sähköisen tietojenkäsittelyn avulla.

Tällaiset järjestelmät, joita usein ohjataan erityisellä ohjelmistolla, kootaan erillisistä toimintakomponenteista, kuten tunnistamista, elektronisista ohjainyksiköistä ja säätimistä, ja varustetaan siirtoyhteyksillä. Niihin voi kuulua mekaanisia, sähköpneumaattisia ja sähköhydraulisia osia.

Tässä tarkoitettu ”järjestelmä” on se, jolle tyyppihyväksyntää haetaan.

- 2.3 ”Kompleksisilla elektronisilla ajoneuvonhallintajärjestelmillä” tarkoitetaan elektronisia hallintajärjestelmiä, jotka kuuluvat sellaiseen komentoketjuun, jossa valvottu toiminto voidaan ohittaa korkeammantasoisella elektronisella ohjausjärjestelmällä tai -toiminteella.

Ohitetusta toiminnosta tulee osa kompleksista järjestelmää.

- 2.4 ”Korkeammantasoisilla ohjausjärjestelmillä ja -toiminteilla” tarkoitetaan järjestelmiä ja toimintoja, jotka lisäprosessoinnin ja/tai -mittausten avulla muuttavat ajoneuvon käyttäytymistä muuttamalla ajoneuvon hallintajärjestelmän tavanomaisia toimintoja.

Kompleksiset järjestelmät voivat tämän ansiosta automaattisesti muuttaa toimintatavoitteitaan mitattuihin olosuhteisiin perustuvan priorisoinnin mukaan.

- 2.5 ”Yksiköt” ovat pienimpiä tässä liitteessä tarkasteltavia järjestelmän rakenneosia, sillä näitä osien yhdistelmiä pidetään yksittäisinä yksiköinä tunnistamista, analysointia ja vaihtamista varten.

- 2.6 ”Siirtoyhteyksillä” tarkoitetaan järjestelyjä, joilla erilliset yksiköt liitetään toisiinsa signaalien, toimintadatan tai energian siirtoa varten.

Laitteet ovat yleensä sähköisiä mutta voivat olla osittain myös mekaanisia, pneumaattisia, hydraulisia tai optisia.

- 2.7 "Valvonta-alueella" tarkoitetaan lähtömuuttujaa, ja se määrittelee sen alueen, jota järjestelmä todennäköisesti valvoo.
- 2.8 "Toimintarajalla" tarkoitetaan niitä fyysisiä rajoja, joiden sisäpuolella järjestelmä voi huolehtia valvontatehtävästään.

3. ASIAKIRJAT

3.1 Vaatimukset

Valmistajan on toimitettava sellaiset asiakirjat, joista käy ilmi järjestelmän perusrakenne ja se, millä tavoin se on yhteydessä ajoneuvon muihin järjestelmiin tai miten se suoraan valvoo lähtömuuttujia.

Asiakirjoissa on selostettava valmistajan määrittelemät järjestelmän toiminnot ja turvajärjestelyt.

Asiakirja-aineiston on oltava tiivis, mutta siinä on kuitenkin esitettävä näyttöä siitä, että suunnittelu- ja kehitystyössä on hyödynnetty asiantuntemusta kaikilta asiaan liittyviltä aloilta.

Asiakirjoissa on teknisiä määräaikaistarkastuksia varten kuvattava, miten järjestelmän kulloinenkin toimintatila voidaan tarkastaa.

3.1.1 Asiakirja-aineisto koostuu kahdesta osasta:

- Hyväksyntää varten tarvittava virallinen tietopaketti, joka sisältää tämän liitteen kohdassa 3 luetellun aineiston (lukuun ottamatta kohdassa 3.4.4 tarkoitettuja tietoja), joka on toimitettava tutkimuslaitokselle tyyppihyväksyntähakemuksen yhteydessä. Pakettia käytetään perusviiteaineistona tämän liitteen kohdassa 4 esitettyssä tarkastusmenettelyssä.
- Lisäaineisto ja kohdassa 3.4.4 tarkoitettut analyysitiedot, jotka valmistajan on säilytettävä ja annettava tarkastettavaksi tyyppihyväksynnän yhteydessä.

3.2 Järjestelmän toimintojen kuvaus.

Kuvauksessa on selostettava yksinkertaisesti kaikkia järjestelmän valvontatoimintoja ja menettelyjä, joilla asetettuihin tavoitteisiin on määrä päästä, myös niitä mekanismeja, joilla valvonta toteutetaan.

3.2.1 Kaikki lähtö- ja mitatut muuttujat on lueteltava ja niiden toiminta-alue määriteltävä.

3.2.2 Kaikki järjestelmän valvomat lähtömuuttujat on lueteltava, ja lisäksi on ilmoitettava kussakin tapauksessa, tapahtuuko valvonta suoraan vai ajoneuvon jonkin toisen järjestelmän välityksellä. Kuhunkin muuttujaan sovellettava valvonta-alue (ks. tämän liitteen kohta 2.7) on määriteltävä.

3.2.3 Toimintarajat määrittelevät raja-arvot (ks. tämän liitteen kohta 2.8) on annettava, jos niillä on merkitystä järjestelmän toiminnalle.

3.3 Järjestelmän kokoonpano ja kaaviot

3.3.1 Komponenttiluettelo

On toimitettava luettelo, jossa esitetään kaikki järjestelmään kuuluvat yksiköt ja mainitaan ne muut ajoneuvon järjestelmät, joita tarvitaan kyseisen valvontatoiminnon toteuttamiseen.

Lisäksi on toimitettava kaavio, jossa nämä yksiköt esitetään toisiinsa yhdistettynä ja josta käy selvästi ilmi laitteiden sijoittelu ja niiden väliset yhteydet.

3.3.2 Yksiköitten toiminta

Järjestelmän kunkin yksikön toiminnasta ja yksiköt muihin yksiköihin tai toiseen ajoneuvon järjestelmään yhdistävistä signaaleista on esitettävä kuvaus. Kuvaus voidaan antaa lohko- tai muuna kaaviona taikka kaaviota hyödyntävänä sanallisena kuvauksena.

3.3.3 Yhteenkytkennät

Järjestelmän sisäiset yhteenkytkennät on esitettävä piirikaaviona sähköisten linkkien osalta, kytkentäkaaviona optisten linkkien osalta, putkikaaviona pneumaattisten tai hydraulisten laitteiden osalta ja yksinkertaisena kaaviona mekaanisten liitosten osalta.

3.3.4 Signaalin kulku ja sovellettavat prioriteetit

Siirtoyhteyksien ja yksiköstä toiseen välitettävien signaalien on vastattava selkeästi toisiaan.

Mupleksoituja datakanavia pitkin välitettäviin signaaleihin sovellettavat prioriteetit on mainittava aina, kun priorisointi voi vaikuttaa järjestelmän toimintaan tai turvallisuuteen tämän säännön alaan kuuluvilta osin.

3.3.5 Yksiköitten tunnistaminen

Kukin yksikkö on voitava tunnistaa selvästi ja varmasti (esim. laitteeseen tehtävällä merkinnällä sekä ohjelmiston sisällön osoittavalla merkinnällä tai ulostulosignaaleilla), jotta toisiansa vastaavat laitteet ja asiakirjat voidaan yhdistää toisiinsa.

Jos yhteen yksikköön tai yhteen tietokoneeseen on koottu useampia toimintoja, jotka kuitenkin selvyden vuoksi esitetään lohkoaviossa erillisinä lohkoina, on laite varustettava yhdellä ainoalla tunnistamerkinnällä.

Tätä tunnistamerkintää käyttämällä valmistajan on vakuutettava, että toimitetut laitteet ovat niitä koskevien asiakirjojen mukaisia.

3.3.5.1 Tunnistamerkinnällä yksilöidään laitteen ja ohjelmiston versio, ja jos viimeksi mainittu muuttuu niin, että kyseisen yksikön toiminta muuttuu tämän säännön soveltamisalaan kuuluvalla tavalla, myös tunnistamerkintää on muutettava.

3.4 Valmistajan soveltamat turvajärjestelyt

3.4.1 Valmistajan on annettava lausunto, jossa vahvistetaan, että järjestelmän tavoitteitten toteuttamiseksi valittu strategia ei järjestelmän kunnossa ollessa vaaranna muiden tämän säännön vaatimusten piiriin kuuluvien järjestelmien toimintaa.

3.4.2 Järjestelmässä käytettyjen ohjelmistojen arkkitehtuuri on selostettava ja käytetyt suunnittelumenetelmät ja -välineet yksilöitävä. Valmistajan on kyettävä esittämään tarvittaessa näyttöä siitä, millä tavoin järjestelmän toimintaperiaate toteutettiin suunnittelu- ja kehitysvaiheessa.

3.4.3 Valmistajan on toimitettava tutkimuslaitokselle selvitys järjestelmään sisällytetyistä toiminnoista, joilla huolehditaan sen turvallisesta toiminnasta vikaantumistapauksissa. Järjestelmään vikaantumisen varalta sisällytetyistä toiminnoista ovat esimerkiksi seuraavat:

- a) toiminnan jatkaminen käyttämällä vain osaa järjestelmästä
- b) siirtyminen erillisen varajärjestelmän käyttöön
- c) korkeamman tason toiminteen kytkeminen pois.

Vian ilmetessä kuljettajaa on varoitettava siitä esimerkiksi varoitussignaaleilla tai näytössä esitettävällä viestillä. Varoituksen antamista on jatkettava niin kauan kuin vika on olemassa, ellei kuljettaja deaktivoi järjestelmää esimerkiksi kääntämällä virtakytkimen pois-asentoon taikka kytkemällä kyseisen toiminteen pois käytöstä tarkoitukseen varatulla kytkimellä.

3.4.3.1 Jos valittu toiminne kytkee päälle järjestelmän osittaisen toiminnan tietyissä vikaolosuhteissa, on yksilöitävä kyseiset olosuhteet ja määriteltävä tuloksena olevat toimintarajoitukset.

3.4.3.2 Jos valittu toiminne ottaa käyttöön toisen (varalla olevan) keinon ajoneuvonhallintajärjestelmän tavoitteen toteuttamiseksi, on selostettava vaihtomekanismin periaatteet, logiikka ja varmennustaso sekä mahdolliset varatarkastusjärjestelmät ja määriteltävä varajärjestelmän aiheuttamat toimintarajoitukset.

3.4.3.3 Jos valitussa ratkaisussa kytketään pois korkeamman tason järjestelmä tai toiminne, kaikki siihen liittyvät ulostulovalvontasignaalit on katkaistava niin, että siirtyminen sujuu mahdollisimman häiriöttä.

3.4.4 Asiakirjojen tueksi on esitettävä analyysi, joka osoittaa yleisesti, miten järjestelmä käyttäytyy jonkin sellaisen määritellyn vian ilmaantuessa, joka vaikuttaa ajoneuvon hallintaan tai turvallisuuteen.

Analyysi voi perustua vika- ja vaikutusanalyysiin (FMEA), vikapuuanalyysiin (FTA) taikka vastaavaan menetelmään, joka soveltuu järjestelmän turvallisuuden arviointiin.

Valmistajan on vahvistettava valitsemansa analyysimenetelmät ja noudatettava niitä sekä annettava ne tutkimuslaitoksen tarkastettavaksi tyyppihyväksynnän yhteydessä.

- 3.4.4.1 Asiakirjoissa on yksilöitävä seurattavat parametrit ja ilmoitettava kunkin kohdassa 3.4.4 määritellyn tyyppisen vikatilanteen yhteydessä käytettävä varoitussignaali, joka annetaan kuljettajalle ja/tai huoltokorjaamon tai tutkimuslaitoksen henkilökunnalle.

4. TARKASTUS JA TESTIT

- 4.1 Järjestelmän toiminta, sellaisena kuin se on kuvattu kohdassa 3 vaadituissa asiakirjoissa, on testattava seuraavalla tavalla:

4.1.1 Järjestelmän toiminnan tarkastaminen

Normaalit toimintatasot on määritettävä tarkastamalla, vastaako ajoneuvon järjestelmän toiminta vioista vapaissa olosuhteissa valmistajan perusvertailuspesifikaatioita, ellei tämä tarkastus kuulu jonkin tietyn sellaisen testin piiriin, jota edellytetään osana tämän tai jonkin toisen säännön mukaisesti tehtävää hyväksyntämenettelyä.

4.1.2 Kohdassa 3.4 tarkoitettujen turvajärjestelyjen tarkastaminen

Tyyppihyväksyntäviranomaisen niin päättäessä on tarkastettava järjestelmän käyttäytyminen jonkin yksittäisen yksikön vikaantuessa. Sitä varten simuloidaan yksikön sisäisten vikojen vaikutusta johtamalla vastaavia signaaleja sähköisiin yksiköihin tai mekaanisiin osiin.

Tarkastustulosten on vastattava vika-analyysin tuloksista tehtyä kirjallista tiivistelmää siinä määrin, että kokonaisvaikutusten perusteella voidaan vahvistaa, että turvajärjestelyt ja niiden toiminta ovat riittävän tasoisia.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI